

GENERALITAT DE CATALUNYA

DEPARTAMENT DE TREBALL, AFERS SOCIALS I FAMÍLIES

DIRECCIÓ GENERAL D' ECONOMIA SOCIAL, EL TERCER SECTOR, LES COOPERATIVES I L' AUTOEMPRESA

Projecte de Decret del Reglament de la Renda Garantida de Ciutadania

Tràmit d' audiència, article 67 de la Llei 26/2010, de 3 d' agost

DIOSDADO TOLEDANO GONZÁLEZ, major d' edat, amb DNI 38039837, i domicili a Barcelona-08018, c/ Espronceda 183, 3er 1^a, en qualitat de representant de la Comissió promotora de la ILP per la Renda Garantida de Ciutadania i del Grup d'Interès registrat, d' acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, al Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, representació que ja consta acreditada,

Compareix i diu:

Que, li ha estat concedit un termini de 15 dies hàbils per poder presentar al·legacions en el tràmit d' audiència regulat a l' article 67 de la Llei 26/2010, de 3 d' agost, en relació al Projecte de Decret del Reglament de la Renda Garantida de Ciutadania.

Que, per mitjà d' aquest escrit, presenta les següents

AL·LEGACIONS

AL·LEGACIÓ PRIMERA.- A L' ARTICLE 2 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RENDA GARANTIDA DE CIUTADANIA

El contingut de l' article 2 del projecte de Decret és quasi idèntic a l'article 2 de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la RGC.

Així, **segons article 2 apartat 1. de la Llei, la RGC** “*es una prestació social de naturalesa econòmica i percepció periòdica que es configura com una prestació garantida de dret subjectiu i que té com a finalitat desenvolupar la promoció de la persona i el seu apoderament i superar les condicions que l'han dut a necessitar aquesta prestació*”; i consta, segon

apartat 2 del mateix article 2, de dues prestacions econòmiques, una garantida i no condicionada i l'altra complementaria d'activació i inserció, aquesta sí “condicionada al compromís d'elaborar, i, si s'escau, seguir, un pla d'inclusió social o d'inserció laboral, el qual té la finalitat de superar les condicions que han dut a necessitar la prestació i, per tant, deixar la renda garantida de ciutadania””; i, d'acord amb l'apartat 3 del mateix article 2 de la Llei, els recursos necessaris per portar a terme els plans d'inserció i d'inclusió són responsabilitat de la Generalitat, de forma que és la Generalitat qui té l'obligació de posar els recursos necessaris per que es puguin dur a terme.

Aquest apartat 3 de l'article 2 de la Llei no ha estat objecte de regulació reglamentària, però seria necessari que en aquest article 2 del projecte de Decret es fes una menció expressa a aquesta responsabilitat de la Generalitat, per donar-li el sentit que tenen els plans d'inserció socio laboral, i per emmarcar, també des d'aquesta perspectiva, la regulació que es fa de la Vinculació al Pla d'inclusió social i/o laboral, a l'article 19 del projecte de Decret i la regulació que es fa del finançament de la RGC a l'article 62 apartat 2 lletra b) del mateix projecte de Decret.

Però, la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 2 del projecte de Decret fa referència als requisits per accedir a la RGC establerts a l'article 11 del projecte de Decret, i no fa referència als requisits de l'article 7 de la Llei; aquesta tècnica jurídica reglamentària de fer referència a les previsions del propi Decret i no a les de la Llei que desplega, obliga a analitzar els continguts de cadascun dels articles del projecte de Decret per saber si es produeix una extralimitació reglamentària contrària a la Llei.

La referència continguda a la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 2 del projecte de Decret serà analitzada a l'apartat sobre l'article 11 del projecte de Decret, però ja des d'ara cal tenir present que el Decret no pot ni modificar ni afegir requisits als que regula la Llei de la RGC, d'acord amb la reserva de llei de l'article 24.3. de l'Estatut d'Autonomia i el principi de jerarquia normativa.

En conseqüència aquesta previsió de la lletra a) de l'apartat 2 de l'article 2 del projecte de Decret resta condicionada al que es dirà a l'apartat 7.11. del present Informe.

AL·LEGACIÓ SEGONA.- A L'ARTICLE 4 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

El contingut de l'article 4 del projecte de Decret està dedicat exclusivament a regular el que considera “Necessitats bàsiques”.

“Article 4. Necessitats bàsiques

Les necessitats bàsiques es defineixen, tal i com disposa l'article 31.2 del Decret 123/2007 de desenvolupament de la llei 13/2006, com a les despeses pròpies de la manutenció, les derivades de l'ús de la llar, les que faciliten la comunicació i el transport bàsic, així com totes aquelles que siguin imprescindibles per atendre una existència digna.

A tal efecte, es consideren ingressos destinats a garantir les necessitats bàsiques, els que assegurin la salut i benestar, especialment quant a alimentació, vestir, habitatge, assistència mèdica i serveis socials necessaris, així com l'educació obligatòria, d'acord amb allò establert a la Declaració universal de drets humans de les Nacions Unides, del 1948, i a la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania”.

El Preàmbul del mateix projecte de Decret també dedica un paràgraf a aquestes “necessitats bàsiques”

“D'acord amb la Declaració universal de drets humans de les Nacions Unides, del 1948, i el preàmbul de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de la renda garantida de ciutadania, s'ha concretat que són ingressos destinats a les necessitats bàsiques per a una vida digna, els que assegurin la salut i benestar, especialment quant a alimentació, vestir, habitatge, assistència mèdica i serveis socials necessaris, així com l'educació obligatòria”.

En la mesura que a la Llei de la RGC no hi ha derivació al Reglament perquè delimiti aquest concepte de “necessitats bàsiques”, cal preguntar-se el per què d'aquesta previsió al projecte de Decret.

La resposta la trobem a l'article 16, apartat 2, lletra d) del projecte del Decret quan estableix una nova obligació a les persones destinatàries de la RGC, que diu:

“Article 16. Obligacions de les persones destinatàries

2.Els titulars i, si s'escau, els beneficiaris de la prestació de la renda garantida de ciutadania tenen les obligacions següents:

.....

d). Aplicar la prestació a les finalitats corresponents per a cobrir les necessitats bàsiques tal i com es defineixen el l'article 4 del present Decret”.

I també la trobem a l'article 55 apartat 1. lletra b. del projecte del Decret quan regula que la conseqüència de l'incompliment de les obligacions de l'article 16, del mateix projecte de Decret, és l'extinció del dret a percebre la RGC

“Article 55. Causes d'extinció

1. El dret de percebre la prestació de la renda garantida de ciutadania i de la prestació complementària d'activació i inserció s'extingeix per les causes següents:

b). L' incompliment de les obligacions regulades per aquest Decret, sens perjudici del que preveu l' article 54 d' aquest Decret”.

En definitiva, el projecte de Decret regula una nova obligació -no prevista a la Llei- vinculada a la definició de les necessitats bàsiques d' aquest article 4, i, el mateix projecte de Decret estableix que la conseqüència de l' incompliment d' aquesta nova obligació és l' extinció del dret a la RGC.

Aquestes previsions del projecte del Decret - l' article 4, l' article 16 apartat 2. lletra d) i l' article 55 apartat 1 lletra b)- comporten una extralimitació reglamentària contrària al principi de jerarquia normativa, en la mesura que afecten a un dels elements definitoris del dret subjectiu a la RGC, les causes d' extinció del dret a la prestació econòmica; la Llei de la RGC al seu article 11, sobre obligacions dels destinataris, no preveu aquesta obligació que ara pretén introduir el projecte de Decret, i, en conseqüència, a l' article 14 de la mateixa Llei de la RGC, sobre causes d' extinció, tampoc es preveu com a causa d' extinció del dret a la prestació de la RGC.

En conseqüència l' article 4 del projecte de Decret ha de suprimir-se del text definitiu.

Per una altra part, la justificació que el projecte de Decret pretén amb la menció que fa de l' article 31.2 del Decret 123/2007, de desenvolupament de la Llei 13/2006 -on suposadament es defineixen aquestes necessitats bàsiques-, està totalment descontextualitzada en la mesura que el Decret 1123/2007, en el seu article 31.2., regula exclusivament la prestació econòmica per al manteniment de les necessitats bàsiques, prestació econòmica específica que res té a veure amb la prestació de la RGC.

Les úniques referències de la Llei de la RGC al concepte “necessitats bàsiques” les trobem al Preàmbul, apartat II, a la lletra d) de l' apartat 1 de l' article 7, sobre requisit econòmic, i a la Disposició transitòria quarta de la Llei, sobre compatibilitat de la RGC amb les rendes de treball, i en les tres referències que la Llei fa a “necessitats bàsiques” exclusivament els fa als efectes de determinar el llindar econòmic del requisit i la suficiència de la quantia de la prestació econòmica, en cap cas com a una obligació vinculada a una causa d' extinció del dret.

De fet, el projecte de Decret pretén traslladar la finalitat de l' anterior, i derogada, Renda mínima d' inserció (RMI), a la Renda garantida de ciutadania (RGC).

La Llei 10/1997, de 3 de juliol, de la RMI, i el Decret 384/2011, de 30 d' agost, que va desplegar reglamentàriament les retallades que es varen fer

a la RMI a través de la Llei 7/2011, de 27 de juliol. de mesures fiscals i financeres –és a dir, les retallades a la RMI del Govern de la Generalitat presidit per Mas– regulen la finalitat de la RMI de la següent forma: la finalitat segons els articles 2.1. i 19.1. de la Llei i segons l’article 1. del Decret es “*atendre les necessitats bàsiques i atendre les necessitats d'aliments i de subsistència*”; per regular els requisits que s’han de complir per accedir-hi l’article 6..1.e) de la Llei i els articles 4.1. i 4.1. lletra e) del Decret parlen de “*Que no disposin dels mitjans econòmics necessaris per a atendre les necessitats bàsiques de la vida*”; entre les obligacions dels beneficiaris de la RMI l’article 7. lletra a) de la Llei i l’article 5 lletra a) del Decret preveuen “*Aplicar les prestacions a les finalitats corresponents*”, i, finalment, entre les causes d’extinció del dret a la RMI l’article 24.1. de la Llei i l’article 20 del Decret preveuen “*Per l’incompliment reiterat, per causa imputable al titular, de les obligacions establertes per l'article 7*”, i “*per les causes que preveu l'article 24 de la Llei 10/1997, de 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció*”.

Ara, com l’aprovació i entrada en vigor del Decret de desplegament de la RGC, comporta la derogació definitiva del Decret 384/2011, de la RMI, el Govern de la Generalitat vol traslladar a la regulació reglamentària del dret a la RGC algunes de les previsions més restrictives que s’aplicaven a la RMI.

Les previsions del projecte de Decret que evidencien aquesta voluntat del Govern de la Generalitat –traslladar a la RGC les regulacions més restrictives de la RMI– s’analitzaran als apartats corresponents als articles del projecte de Decret que les continguin.

AL·LEGACIÓ TERCERA.- A L’ ARTICLE 5 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L’ apartat 4 de l’article 5 del projecte de Decret regula :

“En els casos de contractes d’inserció laboral, a temps parcial, en una empresa subjecte a un programa d’inserció la compatibilitat es revisarà anualment, fins el màxim de temps establert per aquest tipus de contractes”.

La redacció d’ aquest apartat 4 de l’article 5 resulta poc clara.

Que vol dir que, en aquest supòsit, la compatibilitat es revisarà anualment ?, Què vol dir “*fins el màxim de temps establert per aquest tipus de contractes*”?

No hi ha dubte de que es tracta de regular una circumstància –el temps que pot durar– vinculada a la compatibilitat de la RGC i un contracte de treball d’inserció laboral a temps parcial subscrit amb una empresa d’inserció.

Per la seva dicció literal i la seva ubicació a l' apartat 4 de l' article 5 del projecte de Decret no pot referir-se ni a la pròrroga del dret (article 10 de la Llei de la RGC), ni a la possible pròrroga de la compatibilitat del contracte a temps parcial signat per una persona perceptora de la RGC i la continuïtat del cobrament de la RGC durant sis mesos.

Cal doncs tenir present el que regula la Llei 44/2007, de 13 de desembre, de les empreses d'inserció; aquesta Llei preveu la contractació laboral de persones en determinades circumstàncies, entre les quals hi ha les que estiguin percebin la RGC (article 2 de la Llei 44/2007). Els contractes de treball que es poden subscriure són els que regula l' Estatut dels Treballadors (contractes temporals) i també es pot utilitzar el contracte específic d' inserció previst a la Disposició Addicional 1^a de la Llei 43/2006, per la millora del creixement i de l' ocupació, en les condicions específiques que regula l' article 15 de la Llei 44/2007, d' empreses d' inserció; d' acord amb la Llei d' empreses d'inserció al subscriure el contracte de treball també es signa el Pla/itinerari d' inserció vinculat al contracte.

El que ens interessa ara, per tal de analitzar l' abast de l' apartat 4 de l' article 5 del projecte de Decret, es tenir present, d' acord amb l' anterior normativa sobre contractació laboral per la inserció, que tots els contractes de treball subscrits són de caràcter temporal, que estan vinculats al compliment d'un itinerari personalitzat d' inserció i que poden ser contractes de treball a temps parcial.

Pel que fa a la durada de la temporalitat d' aquests contracte de treball ha de ser d' un mínim de 12 mesos i d' un màxim de 3 anys, però també poden ser de menys de 12 mesos -sempre que siguin superiors a 6 mesos- si així ho preveu el pla/itinerari d'inserció; en tot cas el contracte de treball pot ser prorrogat fins al màxim del temps legalment previst, 3 anys.

Pel que fa al pla/itinerari d' inserció vinculat al contracte de treball, ha de ser objecte de seguiment per determinar-ne el seu compliment, i en cas d'incompliment del pla el contracte de treball pot ser extingit.

Des de la perspectiva que facilita l' anterior regulació dels contractes de treball a la Llei de les empreses d'inserció, l' apartat 4 de l' article 5 del projecte de Decret sembla que vol regular la durada de la compatibilitat de la RGC amb aquest tipus de contracte de treball a temps parcial de forma diferent i específica pel col·lectiu de persones que es trobin en aquesta situació -amb contracte de treball d' inserció amb empreses d' inserció.

Però la forma de fer-ho crida l' atenció, en primer lloc, per què dir que la durada màxima de la compatibilitat estarà vinculada a la durada màxima del contracte de treball és una obvietat; només hi haurà

compatibilitat durant la vigència del contracte de treball, i quan finalitzi el contracte de treball, la persona beneficiària de la compatibilitat potser continuarà tenint dret a la RGC, però en quantia econòmica diferent, en aplicació de les previsions sobre modificació de les circumstàncies regulades a l' article 12 de la Llei i a l' article 53 del projecte de Decret.

En segon lloc, també cal destacar que es prevegi que la revisió de la compatibilitat s' hagi de fer anualment; aquesta previsió de revisió és contrària a la revisió per determinar, o no, la pròrroga del dret a percebre la prestació econòmica de la RGC, regulada a l' article 10. apartats 1 i 2. de la Llei de la RGC de la següent forma:

“1. Les persones tenen dret a percebre la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania per tot el temps en què s'acrediti la situació de necessitat i es compleixin els requisits establerts per l' article 7.

2. El dret a percebre la prestació garantida de ciutadania s'ha de renovar, obligatòriament, per mitjà d'una resolució de pròrroga, cada dos anys, sens perjudici de l'obligació permanent de la persona titular o beneficiària de notificar qualsevol modificació de la situació que ha generat el dret i de la facultat de les administracions públiques responsables de fer-ne les comprovacions pertinents en qualsevol moment”.

¿ Pot el Decret de desplegament de la Llei de la RGC reduir, de 2 anys a 1 any, el temps per a la revisió i possible pròrroga del dret a la RGC ?.

No pot perquè la Llei estableix que la revisió del dret a la RGC es farà cada dos anys, sens perjudici de que si es produeix, i en el cas que es produeixi, l' incompliment del pla/itinerari d' inserció vinculat al contracte de treball per part de la persona perceptora de la RGC, es pugui extingit el contracte de treball, i , si això es produeix, desapareixeria la compatibilització amb la RGC, i, en aquest cas, s' hauria de revisar no el dret a percebre-la, sinó la revisió de la quantia de la RGC a que pogués, -si es continuen complint els requisits per accedir-hi- tenir dret la mateix persona i, en el seu cas, la unitat familiar.

Però aquesta circumstància també pot ser analitzada des d' una altra perspectiva; la pèrdua/extinció del contracte de treball d'inserció per incompliment del pla/itinerari d' inserció per part de qui n'és beneficiari, quines possibles conseqüències pot tenir ?

Es pot equiparar a la pèrdua voluntària d' un contracte de treball ?. No es pot equiparar per les específiques circumstàncies dels contractes de treball a les empreses d' inserció, i, en aquest sentit, el projecte de Decret ho hauria de preveure expressament.

¿ Pot el Decret de desplegament de la Llei de la RGC vincular la durada màxima del dret a percebre la RGC a la durada màxima del contracte d' inserció laboral ?.

No pot perquè la Llei estableix que la durada del dret a la RGC es “*per tot el temps en què s'acrediti la situació de necessitat i es compleixin els requisits establerts per l'article 7*”, sens perjudici que pugui extingir-se el contracte de treball d' inserció per finalització de la seva durada màxima i es continuï tenint dret a percebre la RGC.

Per això, si el projecte de Decret pretén reduir, de 2 anys a 1 any, el temps per a la revisió i possible pròrroga del dret a la RGC, és contrari a l' article 10 de la Llei de la RGC.

I a qui podria afectar aquesta previsió del projecte de Decret en cas d' acabar-se aprovant?; els col·lectius i circumstàncies en que es pot compatibilitzar un contracte de treball d' inserció a temps parcial amb el cobrament de la RGC són, com ja s' ha dit:

- Famílies monoparentals amb fills a càrrec, i, si s' aprova el Decret, les famílies nombroses.
- Persones que fins a la data d'entrada en vigor d'aquesta llei siguin beneficiàries de la renda mínima d'inserció i l'estiguin compatibilitzant amb rendes de contractes de treball a temps parcial.
- Qualsevol persona perceptora de la RGC pot compatibilitzar la RGC i el contracte de treball a temps parcial en el cas que essent ja beneficiari de la RGC s' accedeixi a un contracte de treball a temps parcial en quantia inferior a la quantia de la RGC, però en aquest cas només es tindrà dret a la RGC, inicialment, durant 6 mesos, segons l'apartat 2 lletra c) de la Disposició Transitòria 4^a de la Llei de la RGC

L' apartat 5 de l' article 5 del projecte de Decret

La redacció és idèntica a la Disposició Transitòria 4 apartat 3 de la Llei, en conseqüència, no es pot produir un increment de la quantia de la RGC com a conseqüència d'una reducció del temps de treball contractat per mitjà del contracte de treball a temps parcial, llevat que es produeixi per raons acreditades de caràcter econòmic, tècnic, organitzatiu o productiu.

L' apartat 6 de l' article 5 del projecte de Decret preveu:

“6. La renda garantida de ciutadania, és compatible amb les rendes del treball, derivades de contractes a temps parcial, en els casos següents:

- a) Famílies monoparentals amb fills a càrrec i les famílies nombroses*

- b) *Persones que eren beneficiàries de la renda mínima d'inserció i l'estiguin compatibilitzant amb rendes de contractes de treball a temps parcial.*
- c) *Perceptors de la renda garantida de ciutadania que obtinguin un contracte de treball a temps parcial amb uns ingressos inferiors a l'import corresponent de la renda garantida de ciutadania. Aquesta compatibilitat es produirà durant sis mesos de contractació efectiva. Previ informe de l'òrgan tècnic, es pot prorrogar aquesta compatibilitat fins que s'assoleixi un any de contractació.*
- d) *Aquells que en virtut de la disposició addicional transitòria primera acordi el Govern de manera progressiva.*

En aquest apartat 6 de l'article 5 del projecte de Decret es produeixen alguns canvis importants respecte al contingut de la Llei de la RGC.

1er.- S'amplia la compatibilitat de la RGC i el contracte de treball a temps parcial a les famílies nombroses; es tracta d'una millora que el projecte de Decret fa a les previsions inicials de la Llei de la RGC.

Aquesta previsió d'un nou col·lectiu que pot compatibilitzar un contracte a temps parcial amb la percepció de la RGC comporta que les famílies nombroses poden accedir, si compleixen els requisits de la Llei, a la RGC.

2º.- Es preveu que la compatibilitat entre la RGC i el contracte de treball a temps parcial -quan si accedeix des de la condició de beneficiari de la RGC -, pugui passar de ser de 6 mesos fins a 12 mesos, però es condiona aquest l'increment del temps de compatibilitat -de 6 a 12 mesos- a l'existència d'un previ informe de l'Òrgan tècnic.

La Llei de la RGC a la seva Disposició Transitòria 4^a, apartat 2, lletra c), regula

“c) Perceptors de la renda garantida de ciutadania que obtinguin un contracte de treball a temps parcial amb uns ingressos inferiors a l'import corresponent de la renda garantida de ciutadania. En aquest cas, l'import de la prestació de la renda garantida de ciutadania consisteix en la diferència entre les rendes del treball i l'import de la prestació, d'acord amb el que estableix la disposició transitòria tercera, inicialment durant sis mesos”.

Aquesta previsió del projecte de Decret planteja diverses qüestions:

a).- Per què un previ informe de l'Òrgan tècnic previst a l'article 22 apartat 5. de la Llei de la RGC i a l'article 30 del projecte de Decret ?.

Si es tenen en compte les funcions que té l'Òrgan Tècnic de gestió de la RGC, d'acord amb l'article 30 del projecte de Decret, sembla lògic que

emeti un informe en aquest sentit, però el problema és que el Decret hauria d'establir, i no ho fa, en quines circumstàncies s'ha de analitzar la situació del possible increment del temps de la compatibilitat; si no ho fa, la previsió del projecte de Decret és un brindis al sol, sense cap tipus de l'obligació d'emetre aquest informe.

El projecte de Decret hauria de preveure expressament la participació dels serveis socials bàsics en el cas que es tractés d'ampliacions de caràcter individual.

b).- Per què no es preveu la participació de la Comissió de Govern de la RGC regulada a l'article 23 de la Llei de la RGC i a l'article 41 del projecte de Decret?

El projecte de Decret hauria de preveure la necessària participació de la Comissió de Govern de la RGC regulada a l'article 23 apartat 1 de la Llei de la RGC i d'acord amb les funcions que li atribueix l'apartat 2 del mateix article 23.

c).- Aquesta possible ampliació de 6 a fins a 12 mesos es pot produir de forma individualitzada o s'ha de produir de forma col·lectiva ?

Sembla que l'ampliació només és possible si es fa de forma generalitzada en la mesura que la regulació actual és de caràcter general i no hi ha a la Llei de la RGC cap previsió que permeti fer-ne una ampliació singularitzada als perceptors de la RGC compatibilitzada amb un contracte de treball a temps parcial al que han accedit des de la seva condició de beneficiaris de la RGC.

Però la regulació de la lletra c) de l'apartat 6 del projecte de Decret no descarta que es pugui fer una ampliació individualitzada, si hi ha un informe de l'Òrgan Tècnic, i, és per això, que seria necessari que el Decret aclarís aquesta circumstància, i, si és el cas, establis unes circumstàncies o paràmetres -per tal d'evitar arbitrarietats i per donar seguretat jurídica al propi Òrgan Tècnic- a partir de les quals es podria produir l'ampliació del temps de pròrroga.

d).- Perquè només fins un màxim de 12 mesos ?.

No li correspon al Decret establir aquest temps màxim.

e).- Qui adoptarà la decisió una vegada existeixi l'informe previ de l'Òrgan tècnic ?

El projecte de Decret hauria de determinar a qui li correspon la decisió d'ampliar el temps de compatibilitat entre la RGC i el contracte de treball a temps parcial -quan si accedeix des de la condició de beneficiari de la RGC-, d'acord amb la previsió de la Disposició Transitòria 4^a, apartat 2, lletra c). de la Llei de la RGC.

3er.- Finalment a la lletra d), de l' apartat 6 de l' article 5, el projecte de Decret estableix que correspon al Govern la facultat d'ampliar els col·lectius de treballadors i treballadores contractats a temps parcial per als que és compatible el seu treball amb la percepció de la RGC.

El projecte de Decret fa aquesta mateixa previsió a la seva Disposició Transitòria primera.

“D’acord amb la previsió de la disposició transitòria quarta de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de forma progressiva, tots els contractes a temps parcial seran compatibles amb la renda garantida de ciutadania, quan així s’estableixi per acord del Govern de la Generalitat i a proposta de la Comissió de Govern”.

La Llei de la RGC preveu que s' ha de produir la generalització de la compatibilitat entre el dret a la RGC i el contracte de treball a temps parcial, sempre que els ingressos econòmics que s' en deriven siguin inferiors a la quantia de la RGC, i també estableix que la generalització es farà de forma progressiva i gradual.

De fet, el projecte de Decret vol ampliar aquesta compatibilitat a les famílies nombroses, com ja s' acaba de constatar.

Aquesta previsió de la lletra d), de l' apartat 6 de l' article 5, el projecte de Decret pot ser analitzada des de diferents perspectives:

a).- És positiu que es reconegui -la Llei de la RGC ja ho fa- que la compatibilitat de la RGC ho ha de ser amb tots els contractes de treball a temps parcial, fins a la generalització total.

b).- Però es tracta només d' una atribució al Govern de la facultat per fer-ho, sense que, de moment, s' en deriva cap millora real i actual per les persones i famílies que ara no hi tenen dret.

c).- La participació de la Comissió de Govern és necessària si es té en compte les funcions que li atribueix l' apartat 3 de l' article 23 de la Llei de la RGC.

d).- Atribuir al Govern la facultat per decidir l' ampliació progressiva, a proposta de la Comissió de Govern de la RGC, de la compatibilitat de la RGC amb el treball a temps parcial, no pot ser entès com una atribució en exclusiva -el Parlament també pot ampliar la compatibilitat a través d' una iniciativa parlamentària- i tampoc pot ser entès com una atribució al Govern per regular el dret a la compatibilitat entre la RGC i el treball a temps parcial, per que la regulació del dret a la RGC, també si és amb compatibilitat amb el treball a temps parcial, gaudeix d'una reserva de llei, només ho pot fer el Parlament.

AL·LEGACIÓ QUARTA.- A L' ARTICLE 7 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

A la lletra c) de l' article 7, el projecte de Decret introdueix un nou concepte, inexistent a la Llei , “entitats privades”; de fet es substitueix “prestacions econòmiques, públiques i privades”, per “públiques i d' entitats privades”. Amb l' utilització “entitats públiques” per part de projecte de Decret no es pot produir una reducció de les prestacions que la Llei de la RGC regula com a compatibles (es cobrem encara que es cobri la RGC) i que no computen a l' hora de calcular el llinar d' ingressos.

Seria millor que el projecte de Decret tornés a la redacció de la Llei.

AL·LEGACIÓ CINQUENA.- A L' ARTICLE 9 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

El contingut de l' article 9 del projecte de Decret regula que s' ha d'entendre per “llar”, sense que a la Llei de la RGC hi hagi cap derivació al reglament en aquest sentit.

Les previsions d' aquest article 9 del projecte de Decret són:

“1. Als efectes del present Decret, s'entendrà per Llar tot marc físic utilitzat de forma habitual com a residència per una o més persones que pretenen conviure de forma independent, no sotmeses a una autoritat o règim comú. S'entenen compreses com modalitats d'habitatge o allotjament:

- a) Habitatges o allotjaments particulars.*
- b) Habitatges o allotjaments particulars en règim de lloguer en els quals s'hagin sotsarrendat una o diverses parts de conformitat amb la vigent Llei d'Arrendaments Urbans o en virtut d'un contracte d'hostalatge, de lloguer d'habitacions, o d'un dret d'habitació.*
- c) Habitatges o allotjaments particulars en els quals, per les causes excepcionals regulades a l'article 14 d'aquest Decret, diverses unitats familiars comparteixin col·lectivament un mateix lloguer, apareixent totes elles com coarrendatàries.*

2.- Així mateix, podran ser considerades habitatge o allotjament aquelles parts dels següents marcs físics de residència col·lectiva, quan siguin utilitzades de forma independent per les unitats familiars assenyalades a l'article anterior:

- a) Establiments d'allotjament turístic, hotelier o extra hotelier, segons en queden definits a la vigent normativa de turisme de Catalunya.*
- b) Centres d'acolliment residencial de caràcter públic o dependents d'entitats privades sense ànim de lucre, degudament autoritzats i homologats, quan siguin concertats, convingut o contractats per l'Administració per a la prestació d'aquest servei d'acollida o quan siguin promoguts per entitats socials sense ànim de lucre que*

associen aquest recurs d'acollida a altres programes d'inclusió social o sociolaboral concertats, convinguts o contractats per l'Administració, d'acord amb allò previst a l'apartat e) de l'article 7.1 de la Llei 14/2017, de 20 de juliol.

Com ja s'ha dit, aquestes previsions del projecte de Decret no són fruit d'una derivació de la Llei al desplegament reglamentari; però a la Llei de la RGC sí hi ha algunes referències a la "llar", són les següents:

1^a- A l'article 5, sobre titulars i beneficiaris de la RGC, per establir que les dones que tinguin "*la condició de víctima de violència masclista en l'àmbit de la llar adquireixen automàticament la titularitat de la prestació, sempre que hi tinguin dret*"; la referència a la llar es fa als efectes de delimitar on es produeix la condició de víctima de la violència masclista.

2^a- A l'article 7, sobre requisits per a tenir dret a la RGC, per regular com excepció al requisit de ser major de 23 anys, el fet d'haver "*estat víctimes de violència masclista en l'àmbit de la llar*"; la referència a la llar es fa en el mateix sentit que a l'apartat anterior.

3^a- A la Disposició Addicional cinquena que, com ja s'ha dit, sí que fa una derivació al Reglament per que defineixi en quins casos en una mateixa llar convisquin més d'una unitat familiar; en aquest cas la derivació al reglament és fa per definir en quins casos en una mateixa llar pot haver-hi més d'una unitat familiar que pugui tenir dret a la RGC.

En definitiva quan la Llei de la RGC utilitza "la llar", no ho fa com a paràmetre que determini el dret a accedir a la RGC, i s'utilitza com a paràmetre vinculat a l'accés al dret quan en una mateixa llar hi convisquin més d'una unitat familiar.

De fet, però, la llar sí està vinculada a alguns dels requisits que cal acreditar per accedir a la RGC; la necessitat d'estar empadronat en un municipi de Catalunya ens porta a "la llar" com a espai on viuen les persones i en el que s'empadronen, i la necessitat de tenir residència continuada i efectiva a Catalunya també ens porta a "la llar", en el mateix sentit.

Malgrat la referència a la "llar" és doncs ineludible, no és en sí mateix un requisit d'accés, ni el projecte de Decret pot atribuir-li aquest caràcter.

La determinació de qui té dret a la RGC ja es fa a l'Estatut d'Autonomia, en el seu article 24.3, i s'estableix un dret subjectiu, en els termes que digui la llei, i els destinataris del dret són "*les persones o les famílies .....tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania*". I la Llei 14/2017, de la RGC en el seu article, no només determina l'objecte de la llei, sinó també qui són els destinataris de la RGC, "*les persones i unitats familiars que es troben en situació de pobresa*".

Això, de totes formes, no vol dir que el Reglament de la RGC no pugui establir que s'ha d'entendre per "una llar", però sí que vol dir que la regulació que es faci del que es considera "llar" a efectes d'accedir a la RGC no pot tenir un caràcter reduccionista del que pot ser una llar.

Dit això, la regulació del projecte de Decret sembla tenir caràcter expansiu en el sentit que el llistat de l'apartat 1 de l'article 9 és orientatiu (s'entenen compreses..), i que l'apartat 2 del mateix article 9 amplia la consideració de llar a més possibilitats.

Si ens fixem en la regulació que el propi projecte de Decret fa del requisit d'estar empadronat, es veu clarament que la llar no té relació directa amb l'empadronament com a requisit d'accés, en la mesura que es preveu que "*Pel que fa a les persones que resideixen en un municipi i no disposin de domicili s'aplicarà el que disposa la normativa específica reguladora dels procediments d'empadronament vigent*".

Seria necessari, però, que el projecte de Decret establis una previsió, un tipus d'excepció -amb caràcter excepcional evidentment- pels supòsits en que la "llar" estigues conformada a partir d'altres circumstàncies, per tal de que la previsió del projecte de Decret no es pugés convertir en un impediment per accedir a la RGC.

Cal fer esment que aquest article 9 del projecte de Decret té el seu origen a l'article 6 del Decret 147/2010, de 25 de maig, de la renda de garantia d'ingressos del País Basc; de fet es tracta d'una còpia quasi literal. traduïda al català, del text reglamentari del País Basc. En aquest cas, però, la regulació del Decret basc es deriva de la Llei 18/2008, de 23 de desembre, per la Garantia d'Ingressos i per la Inclusió Social, del País Basc.

AL·LEGACIÓ SISENA.- A L'ARTICLE 11 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L'**article 7 apartat 1. de la llei de la RGC**, en la mesura que es tracta d'un dret subjectiu que gaudeix de reserva de llei, regula els requisits d'accés a la RGC, i també regula algunes excepcions i deriva al desplegament reglamentari la determinació d'altres excepcions al compliment dels requisits.

Tenint en compte aquestes consideracions cal analitzar el contingut de l'article 11 del projecte de Decret tenint presents els **requisits regulats a l'apartat 1 de l'article 7 la Llei, que són els següents (en negreta)**:

1. Tenen dret a la renda garantida de ciutadania, amb la condició de titulars, les persones que compleixen els requisits següents:

REQUISIT EDAT

a) Ésser majors de vint-i-tres anys, o de divuit anys si es troben en alguna de les situacions següents:

- **Tenir menors o persones amb discapacitat a càrrec.**
- **Ésser òrfenes dels dos progenitors.**
- **Haver estat víctimes de violència masclista en l'àmbit de la llar.**
- **Qualsevol altra situació o circumstància que s'estableixi per reglament.**

El projecte de Decret assumeix aquesta derivació al reglament i afegeix un nou col·lectiu de persones exclòs del requisit de tenir 23 anys i, en conseqüència amb dret a accedir a la RGC, les persones -entre 18 i 23 anys- en situació de risc social:

“Tenir la condició de persona en situació de risc social, entenent-se com a tal quan es trobi en una situació molt limitadora de la seva autonomia personal i integració social, derivada d'uns entorns socioeconòmics, familiars i comunitaris especialment conflictius o plens de mancances. Aquesta circumstància requereix d'un informe tècnic preceptiu i favorable dels serveis socials públics competents o del Servei Públic de protecció competent, si s'escau”.

És positiu que el projecte de Decret amplii a aquest col·lectiu la possibilitat d' accedir a la RGC amb només 18 anys; i també està justificat que sigui necessari un informe tècnic favorable dels serveis socials públics, però no s' entén la menció al Servei Públic de protecció, i més si es pot arribar a produir un pronunciament diferent; que vol dir, en aquest cas, “si s'escau”?, qui i cóm es decidirà si s' escau?, quina és la situació que es produiria si hi hagués un informe favorable i un altre desfavorable ?.

El Decret hauria de ser més clar a l'hora de regular l' informe del servei públic de protecció competent, per tal d' aclarir en quines circumstàncies es pot -o s'ha de produir- aquest informe, i, també, les circumstàncies que permetin l' accés al dret a la RGC , i per tal de no introduir possibles problemes en relació amb aquest dret d' accés.

REQUISIT EMPADRONAMENT

b) Estar empadronat en un municipi i residir legalment a Catalunya. Aquest requisit no s'aplica a les dones que tenen permís de residència per reagrupament familiar i el perden com a conseqüència de divorci o separació, ni als catalans retornats.

El projecte de Decret al seu article 11 aparta 1 lletra b) afegeix la següent previsió:

“Pel que fa a les persones que resideixen en un municipi i no disposin de domicili s’aplicarà el que disposa la normativa específica reguladora dels procediments d’empadronament vigent”.

De fet, el que fa el projecte de Decret es limita a copiar literalment la previsió continguda a l’article 4 apartat 1. lletra a), del Decret 384/2011, de 30 d’agost, que desplegava reglamentàriament la Llei de la RMI, en les modificacions/retallades que si va fer, com ja s’ha dit, l’any 2011.

Aquesta previsió és insuficient per què la normativa reguladora dels procediments d’empadronament és el Reial Decret 1690/1986, de 11 juliol, pel qual s’aprova el Reglament de Població i Demarcació Territorial de les Entitats locals, i, aquest Reial Decret, en el seu article 54.3., diu:

“La inscripció en el padró municipal de persones que residint en el municipi no hi tinguin un domicili només es podrà dur a terme després d’haver posat aquest fet en coneixement dels serveis socials del municipi”.

Més enllà de remarcar la literalitat d’aquesta previsió amb la que ara s’incorpora al projecte de Decret, el que seria desitjable és que el propi Decret regules, en aquest legalment establert, la solució als supòsits als que es refereix; i la solució passa per que els serveis socials emetin un informe per que els municipis empadronin a aquestes persones, tal com recomana la pròpia Generalitat a la web que dona informació sobre l’empadronament *“Si la persona que resideix en un municipi no té domicili fix , es recomana que un informe social avali aquesta circumstància, i resoldre la inscripció al Padró, assignant-li una adreça institucional”.*

REQUISIT RESIDÈNCIA CONTINUADA I EFECTIVA A CATALUNYA

c) Tenir residència continuada i efectiva a Catalunya durant els vint-i-quatre mesos immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud, sens perjudici del que estableix l’article 23.2.b. No es tenen en compte per al còmput d’aquest període les absències justificades inferiors a un mes.

El projecte de Decret, encara que en el seu article 13 apartat 3. afegeix una excepció al compliment d’aquest requisit en el sentit següent:

“Estan eximides del requisit de residència continuada i efectiva, exigit a l’article 11.1.c) d’aquest Decret, les dones que hagin hagut de marxar del seu lloc de residència i arribin o hagin arribat a Catalunya els vint-i-quatre mesos anteriors a la sol·licitud, provinents d’altres Comunitats Autònomes per evitar maltractaments a elles mateixes i/o als seus fills i es trobin en situació de pobresa severa. En aquest sentit, i en el cas dels refugiats i demandants de protecció internacional, la residència continuada i efectiva exigida és només d’un any”.

Pel que fa a **les dones** que hagin hagut de marxar del seu lloc de residència i arribin o hagin arribat a Catalunya els vint-i-quatre mesos anteriors a la sol·licitud, provinents d'altres Comunitats Autònomes per evitar maltractaments a elles mateixes i/o als seus fills i es trobin en situació de pobresa severa, és positiu que el projecte de Decret contempli aquesta excepció per a facilitar l' accés a la RGC a aquest col·lectiu de persones especialment vulnerables, però és negatiu que per aquest col·lectiu s'afegeixi un nou requisit, no previst a la Llei de la RGC, "*que es trobin en situació de pobresa severa*". Aquest requisit és contrari al principi de jerarquia normativa i a la garantia de reserva de llei de que gaudeix la RGC, i, en conseqüència, ha de ser suprimit del projecte de Decret.

REQUISIT NO ÉSSER BENEFICIÀRIES D'UNA PRESTACIÓ PÚBLICA O PRIVADA DE SERVEI RESIDENCIAL PERMANENT DE TIPUS SOCIAL, SANITARI O SOCIOSANITARI, I NO ESTAR INTERNADES EN UN CENTRE PENITENCIARI EN RÈGIM ORDINARI O TANCAT

e) No ésser beneficiàries d'una prestació pública o privada de servei residencial permanent de tipus social, sanitari o sociosanitari, i no estar internades en un centre penitenciari en règim ordinari o tancat, amb el benentès que el caràcter de permanència del servei residencial ve determinat per la situació i les circumstàncies personals dels destinataris de la prestació i no pas pel tipus de servei. En conseqüència, com a excepció al requisit d'accés establert per aquesta lletra, i sempre que compleixin la resta de requisits exigits per aquest article, poden accedir a la renda garantida de ciutadania, si segueixen un pla de treball vinculat a un procés d'emancipació i apoderament, amb un pronòstic de sortida en un termini de no més de dotze mesos, d'acord amb l'informe corresponent dels professionals del treball social i de suport social al servei residencial, les persones que es trobin en alguna d'aquestes circumstàncies:

- Persones sense llar.*
- Dones víctimes de violència masclista.*
- Persones beneficiàries d'una prestació pública o privada de servei residencial permanent de tipus social, sanitari o sociosanitari.»*

El projecte de Decret només transcriu aquest text de la Llei.

Però no resol els nombrosos problemes que es poden produir en l' aplicació pràctica d'aquest requisit, i ho hauria de fer.

El Decret hauria de precisar clarament el caràcter de permanència, els diferents aspectes relacionats amb l' emissió de l'informe amb el

pronòstic de sortida, també, el propi paràmetre temporal del pronòstic, i finalment, l'obligació de seguir un pla de treball vinculat a un procés d'emancipació i apoderament.

EXCEPCIONS AL COMPLIMENT DELS REQUISITS

Per acabar amb els requisits que la Llei de la RGC estableix cal fer menció a l' **apartat 3 de l' article 7 de la Llei de la RGC (en lletra negreta)** , que diu:

“3. Tenen dret a la renda garantida, excepcionalment, les persones que no compleixen els requisits establerts però en les quals concorren circumstàncies extraordinàries per les quals es troben en una situació d'especial necessitat. Aquestes excepcions s'han d'establir per reglament i requereixen l'informe tècnic preceptiu i favorable dels serveis socials públics competents i l'òrgan tècnic de gestió de la renda garantida de ciutadania”.

Es tracta de la possibilitat de poder accedir a la RGC encara que no es compleixin algun, alguns o tots els requisits, en el ben entès que és una possibilitat extraordinària.

El projecte de Decret, en el seu article 13, apartats 1 i 2, pretén regular aquesta derivació de la Llei al reglament hi ho fa de la següent forma:

1. Tenen dret a la prestació de renda garantida, excepcionalment, les persones que no compleixen els requisits establerts però en les quals concorren circumstàncies extraordinàries per les quals es troben en una situació d'especial necessitat o urgència.

Als efectes d'aquest Decret, s'entén per situació d'especial necessitat d'urgència, d'acord amb la definició establerta a l'article 12 de la llei 13/2006, de 27 de juliol, com a qualsevol contingència que té lloc o apareix en el transcurs de la vida d'una persona i que li impedeix de fer front a les despeses essencials per al manteniment propi o de les persones que integren la unitat familiar a la qual pertany; persones que els cal una actuació de suport i urgència per causes objectives alienes a la seva voluntat com de desnonament o pèrdua de l'habitatge immediat, violència masclista, malalties greus sobrevingudes, risc dels menors d'edat a càrrec o d'altres anàlogues que impliquin trobar-se en situació d'exclusió social imminent.

Aquesta situació es valorarà per l'òrgan tècnic de la renda garantida de ciutadania a través de l'anàlisi dels informes dels serveis sociosanitaris especialitzats.

Aquesta regulació d'una situació excepcional i “*d'especial necessitat o urgència*” per accedir a la RGC, malgrat no es compleixin els requisits de l' article 7 de la Llei i de l'article 11 del projecte de Decret, comporta:

1er.- S'afegeix el caràcter de necessitat urgent, que no està prevista a la Llei, però sembla lògic, donat el seu caràcter excepcional, que es reguli que s' ha d' entendre per circumstàncies d' excepcionalitat.

2º.- La referència a l' article 12 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, serveix per definir la situació de necessitat, i no genera cap problema des de la perspectiva de la facultat del Govern a regular reglamentàriament.

3er.- El llistat de possibles situacions ha d'entendre's des de dues perspectives; la primera, en aquest supòsits es pot tenir dret a la RGC, malgrat no es compleixin els requisits legals, i la segona, és un llistat de caràcter orientatiu, poden tenir-hi dret persones que estiguin en altres circumstàncies.

4rt.- Es tracta de situacions excepcionals i individualitzades que han de ser avaluades per tal de determinar-ne la situació d'especial necessitat, i és per això que té sentit que s' exigeixi un informe o informes del serveis socio-sanitaris especialitzats, i , fins hi tot el projecte de Decret hauria d' exigir que aquests informes fossin favorables i vinculants per a l' òrgan tècnic, però la valoració posterior de l' òrgan tècnic de gestió de la RGC pot provocar un problema al que ja abans s'ha fet referència, que passa si els dos informes no són coincidents a l' hora de valorar la situació d'especial necessitat?.

Finalment, l' apartat 2 de l' article 11 del projecte de Decret, afegeix

“2. El compliment de tots els requisits establerts en aquest article han de continuar existint mentre es tramita el procediment de concessió i es percep la prestació”.

La **Llei 14/2017, en el seu article 10.1. (en lletra negreta)**, sobre durada del dret a percebre les prestacions, estableix:

“1. Les persones tenen dret a percebre la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania per tot el temps en què s'acrediti la situació de necessitat i es compleixin els requisits establerts per l'article 7”.

Aquesta previsió de l' apartat 2 de l' article 11 del projecte de Decret pot ser contrària a la Llei 14/2017 per que es pot interpretar de forma que sí durant la tramitació administrativa es troba una feina a temps complert ja no es té dret a la RGC; i perquè suposa deixar en mans de l' administració la decisió, durant tot el temps de la tramitació

administrativa, sobre circumstàncies que no són, d'acord amb la Llei de la RGC, causes d'extinció.

De fet es desconeix **les següents previsions de la Llei de la RGC** sobre causes de suspensió del dret, però no com a causes d'incompliment dels requisits:

“Article 13. Suspensió de la prestació

1. La percepció de la renda garantida de ciutadania se suspèn per qualsevol de les causes següents:

a) Per l'obtenció d'un treball temporal a jornada completa, sens perjudici del que estableix l'article 10.5.

b) Per la percepció, amb caràcter temporal, d'ingressos econòmics, no salarials, per un import igual o superior a l'indicador de renda de suficiència de Catalunya aplicable en cada moment.

Article 10.5.

5. En el cas que un destinatari de la renda garantida de ciutadania accedeixi a un lloc de treball a jornada completa, continua percebent la prestació complementària d'activació i inserció durant sis mesos”.

En definitiva, hi ha supòsits en que l'Administració ha de reconèixer el dret a la RGC, i després, si hi ha un contracte de treball a temps complert, aplicar les previsions de la Llei, però en cap cas pot l'Administració entendre com un incompliment de requisit en el moment de fer-se la sol·licitud.

De fet, el Decret 384/2011, de 30 d'agost, de la RMI, en el seu article 20, sobre extinció del dret a la RMI, establia:

“La prestació econòmica s'extingeix per les causes que preveu l'article 24 de la Llei 10/1997, de 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció”.

La Llei 19/1997, de 3 de juliol, sobre RMI, en el seu article 24 apartat 1., sobre extinció del dret a la RMI, preveia:

“1. La prestació econòmica s'extingeix:

a) Per la pèrdua d'alguna de les condicions exigides per a concedir-la”.

La previsió del Decret 384/2011 no s'ha traslladat de forma literal a l'actual projecte de Decret de la RGC, però si s'hi ha traslladat el criteri específic referit al període de temps que pot durar la tramitació des de la sol·licitud fins la resolució administrativa que reconeix o denega, o pel temps de silenci administratiu.

Per això, aquesta previsió de l'apartat 2 de l'article 11 del projecte de Decret hauria de suprimir-se o modular-se afegint , “sens perjudici d'allò que preveu l'article 13 de la Llei de la RGC”.

AL·LEGACIÓ SETENA.- A L'ARTICLE 14 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

La **Llei de la RGC, a la seva Disposició Addicional 5^a, (en lletra negra)** preveu que

“S'han de regular per reglament els casos en què resideix en una mateixa llar més d'una unitat familiar destinatària de la renda garantida de ciutadania. Mentre no es fa el desplegament reglamentari, l'òrgan de gestió tècnica de la renda garantida de ciutadania ha de valorar les circumstàncies dels casos de residència de més d'una unitat familiar en una mateixa llar”.

El projecte de Decret, en el seu article 14, sobre concurrència de titulars, fa el desplegament reglamentari previst a la Llei de la següent forma:

“Durant un termini màxim d'un any, prorrogable a dos anys, en els casos que s'acrediti degudament la situació excepcional, es pot concedir en una mateixa llar més d'una prestació de la renda garantida de ciutadania a més d'una unitat familiar, quan els seus membres es trobin en alguna de les circumstàncies següents:

- a) Acolliment provisional de familiars de fins a segon grau, en casos excepcionals derivats d'una situació d'atur de llarga durada i/o tenir al seu càrrec fills menors.*
- b) Situacions derivades de desnonaments.*
- c) Situacions que s'esdevinguin per violència masclista.*
- d) Altres que l'òrgan de gestió consideri segons l'excepcionalitat de la urgència social de les persones, a proposta dels Serveis Socials de referència.*

En el cas d'acolliments familiars en situació excepcional, tal i com es defineix en aquest article, els ingressos de la part de família que acull, no es computaran ni deduiran, en un període màxim d'1 any”.

Pel que fa a l'ampliació, per a determinades persones i en determinades circumstàncies, de la possibilitat d'accedir a la RGC no hi ha dubte que la previsió del projecte de Decret és positiva.

Cal però tenir presents algunes circumstàncies “afegides” per tal que l'accés a la RGC sigui realment efectiu:

1^a.- Cal considerar que l'obligació d'acreditar degudament la situació excepcional consisteix exclusivament en les pròpies circumstàncies

delimitades a les lletres a) ,b) i c), sense més consideracions. Si no fos així, el Decret ho hauria d' establir expressament de forma que en cap cas es podria produir una regulació reglamentaria contrària a la Llei de la RGC pel que fa al dret d' accés.

En aquest sentit cal tenir present que l' article 3.4. del Decret 384/2011, de 30 d' agost, de desplegament de la Llei 10/1997, de 3 de juliol, de la RMI, que ara es derogarà, estableix:

“3.4 No es perd la condició de llar independent quan el marc físic de residència permanent deixa de ser-ho per causa de força major o desnonament”.

En conseqüència, s'ha de donar a la RGC el mateix tractament que ja tenia, en aquest sentit, la RMI.

2ª.- La possibilitat que obra la lletra d) “d' altres” situacions o circumstàncies està condicionada a una proposta favorable del serveis socials de referència, però que l' òrgan de gestió de la RGC pot no considerar suficient per reconèixer el dret a la RGC; aquesta possible circumstància -que l' òrgan de gestió pugui no compartir la proposta del serveis socials- hauria de ser modificada en el projecte de Decret en el sentit de que l' òrgan tècnic ha d' atendre la proposta dels serveis socials.

3ª.- La precisió que es fa relativa a les situacions d' acolliment, en el sentit que *“els ingressos de la part de família que acull, no es computaran ni deduiran, en un període màxim d'1 any”*, no té cap tipus de justificació i hauria de ser modulada en el propi Decret amb la participació del serveis socials bàsics.

4ª.- L' incís inicial del primer paràgraf de l' article 14 del projecte de Decret , *“Durant un termini màxim d'un any, prorrogable a dos anys,.....”* introdueix un paràmetre temporal sobre la durada del dret a percebre la RGC, no previst a la Llei; potser no amb la claredat necessària, però sembla que s' esta establint que el dret a la RGC només serà d' un any, prorrogable a un màxim de dos anys, en els casos en que poden accedir a la RGC dues o més unitats familiars malgrat convisquin en la mateixa llar.

Si és així, aquesta previsió comportaria una extralimitació reglamentària contrària a la Llei de la RGC; la possibilitat de definir reglamentàriament els casos en que poden haver dues unitats familiars en una mateixa llar, i que ambdues puguin tenir dret a la RGC, no comporta que es pugui fixar una durada inferior per al dret a la RGC. No hi ha a la Llei de la RGC cap previsió que permeti reduir la durada dels dret a la RGC -pel temps en que s' estigui en situació de tenir dret a cobrar-la- en funció de tractar-se de col·lectius determinats; en conseqüència s' ha d'eliminar en el projecte de Decret.

AL·LEGACIÓ VUITENA.- A L' ARTICLE 15 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

El contingut de l'article 15 del projecte de Decret planteja diferents qüestions:

1ª.- *“El canvi en la prestació de renda garantida, derivat d'una modificació en el tipus d'ajut que percep la unitat familiar, s'articularà de forma automàtica, sense ser necessari procedir a cap tràmit específic d'extinció de la primera per accedir a la segona”.*

Aquesta previsió del projecte de Decret, si és la que es deriva de l'article 12 de la Llei de la RGC, sobre modificació i revisió de la prestació de la RGC, no genera cap dubte.

2ª.- *“A tals efectes, es procedirà d'ofici al canvi en la denominació de la prestació a què s'accedeix, amb la signatura, si s'escau, de l'Acord d'inclusió social i/o laboral, en el seu cas, i a la corresponent modificació de la quantia de la prestació”.*

Aquesta previsió continguda al mateix article 15 del projecte de Decret genera dubtes en sí mateixa i també en relació al primer incís del mateix article 15.

A que es refereix el primer incís quan parla de “*canvi en la prestació de renda garantida*”?, a quina modificació en el tipus d'ajut que percep la unitat familiar es refereix?.

Aquests dubtes es produeixen en la mesura que el segon incís es diu que “*es procedirà d'ofici al canvi en la denominació de la prestació a què s'accedeix, amb la signatura, si s'escau, de l'Acord d'inclusió social i/o laboral, en el seu cas*”; quina denominació? , per què amb la signatura, si s'escau, de l'Acord d'inclusió social i/o laboral”?.

El projecte de Decret hauria de precisar que és el que s' està regulant a aquest article 15.

AL·LEGACIÓ NOVENA.- A L' ARTICLE 16 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

NOVA OBLIGACIÓ D' APLICAR LA PRESTACIÓ A COBRIR LES NECESSITATS BÀSIQUES

El projecte de Decret afegeix una nova obligació amb la lletra d):

“d) Aplicar la prestació a les finalitats corresponents per a cobrir les necessitats bàsiques tal i com es defineixen el l'article 4 del present Decret”.

Aquesta nova obligació regulada al projecte de Decret, que no està prevista a la Llei de la RGC ja ha estat analitzada a l'apartat 7.4. del present Informe, i, comporta una infracció del principi de jerarquia normativa i de la garantia de reserva de llei de que gaudeix la RGC, i, en conseqüència, ha de ser eliminada del projecte de Decret.

Aquestes previsions del projecte del Decret -l' article 4, l' article 16 apartat 2 lletra d), i també l' article 55 apartat 1 lletra b)- comporten una extralimitació reglamentària contrària al principi de jerarquia normativa, en la mesura que afecten a un dels elements definitoris del dret subjectiu a la RGC, les causes d' extinció del dret a la prestació econòmica; la Llei de la RGC al seu article 11, sobre obligacions dels destinataris, no preveu aquesta obligació que ara pretén introduir el projecte de Decret, i, en conseqüència, a l' article 14 de la mateixa Llei de la RGC, sobre causes d' extinció, tampoc es preveu com a causa d' extinció del dret a la prestació de la RGC.

OBLIGACIÓ DE MANTENIR-SE INSCRIT A SOC

e) Mantenir-se inscrits al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya i no rebutjar una oferta de treball adequada, segons la normativa reguladora de la prestació per desocupació.

El projecte de Decret en el seu article 16 apartat 2 lletra f) afegeix a aquesta previsió de la Llei el següent text:

“S'exceptuen d'aquest darrera obligació els supòsits referits a l'article 12.1 a) d'aquest Decret, i les persones que per raons no atribuïbles a la seva voluntat, familiars o sociosanitàries no poden complir el requisit, degudament acreditada”.

És positiu i està justificat que el projecte de Decret reguli aquesta excepció al compliment de l' obligació de “*mantenir-se inscrits al Servei Públic d'Ocupació de Catalunya i no rebutjar una oferta de treball adequada*”, però caldria precisar la seva redacció pel que fa a les “*raons.....familiars o sociosanitàries*” i pel que fa a “*degudament acreditada*”.

Finalment, el projecte de Decret, a l' article 16 apartat 3., regula que :

“3.- L'incompliment de les obligacions establertes comporta l'extinció de la prestació”.

La nova obligació regulada a la lletra d) de l' apartat 2 de l' article 16 del projecte de Decret, que no està prevista a la Llei de la RGC, ja ha estat analitzada a l' apartat 7.4. del present Informe, i, comporta una infracció del principi de jerarquia normativa i de la garantia de reserva de llei de

que gaudeix la RGC, i, en conseqüència, ha de ser eliminada del projecte de Decret.

En el cas que no sigui eliminada del projecte de Decret la nova obligació regulada a la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 16, la previsió de l'apartat 3 del mateix article 16 seria, en allò que afecti a la nova obligació, contrària al principi de jerarquia normativa i de la garantia de reserva de llei de que gaudeix la RGC.

AL·LEGACIÓ DESENA.- A L' ARTICLE 17 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

Pel que fa a la documentació acreditativa de les despeses.

El projecte de Decret estableix que s' han de justificar les despeses econòmiques derivades de l'absència excepcional, despeses que res tenen a veure amb la causa de l'absència i si amb qüestions com la distància i el mitja de transport; la llei de la RGC no condiona el "dret" d' absència excepcional a una determinada quantia de les despeses que s' han de fer per viatjar, i, en aquest sentit, amb aquesta previsió del projecte de Decret sembla que es vulgui introduir una causa, no regulada a la Llei, per tal de considerar que l' absència és injustificada.

Si és així, aquesta previsió és contrària al principi de jerarquia normativa i a la garantia de reserva de llei de la gaudeix la RGC, i, en conseqüència, ha de ser eliminada del projecte de Decret.

AL·LEGACIÓ ONTZENA.- A L' ARTICLE 18 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

El projecte de Decret a l' apartat 3 de l'article 18 preveu:

"L'ens gestor pot excloure les obligacions establertes per la lletra f de l'apartat 2 de l'article 16 d'aquest Decret, en els casos en què per raó d'edat, situació sociosanitària o familiars no sigui necessari".

La forma en que el projecte de Decret regula la derivació al reglament que fa l' apartat 4 de l' article 11 de la Llei de la RGC és insuficient.

El projecte de Decret estableix que l' ens gestor podrà considerar que no és obligatori mantenir-se inscrits al Servei d'Ocupació de Catalunya i que es podrà rebutjar una oferta de treball adequada, si ja es disposa de serveis de suport adequats i quan no és necessari per raó d'edat, situació sociosanitària o familiars.

Es tracta de l' excepció al compliment d' una obligació regulada a la Llei de la RGC, que la Llei va derivar al desplegament reglamentària; el que el projecte de Decret ha d' establir, de forma clara, és en quins casos no

serà obligatori mantenir-se inscrits al Servei d'Ocupació de Catalunya i en quins casos es podrà rebutjar una oferta de treball adequada; cal que el projecte de Decret determini, de forma clara i precisa, els supòsits; és insuficient que el projecte de Decret digui pràcticament el mateix que ja diu la Llei, i li atorgui a l'ens gestor la facultat exclusivament de decidir quan es produeix l'excepció.

En relació amb les possibles excepcions a l'obligació de mantenir-se inscrits al Servei d'Ocupació de Catalunya i de no rebutjar una oferta de treball adequada, que la Llei de la RGC regula per als destinataris de la RGC -i, en aquets sentit, als perceptors de les dues prestacions, la bàsica i la complementària- cal que el projecte de Decret coordini adequadament les previsions contingudes a l'article 16 apartat 2 lletra f) i a l'article 18 apartat 3.

Finalment el projecte de Decret en el seu article 18 apartat 2 preveu:

“L'incompliment d'aquestes obligacions pot comportar l'extinció de la prestació”.

El projecte de Decret no pot contenir aquesta previsió en la mesura que les causes de suspensió i d'extinció estan previstes expressament a la Llei; aquesta qüestió serà analitzada en els posteriors apartats 7.54. i 7.55 del present Informe.

AL·LEGACIÓ DOTZENA.- A L'ARTICLE 19 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L'apartat 1 de l'article 19 del projecte de Decret regula l'obligació dels titulars de la prestació de la RGC d'acordar i subscriure un acord d'inclusió social i/o laboral, però, en la mesura que aquesta obligació es trasllada al moment de la sol·licitud de la prestació de la RGC, es necessari que a aquest apartat 1 de l'article 19 del projecte de Decret es digui expressament que *“han d'acordar i subscriure amb els serveis públics competents un acord d'inclusió social i/o laboral, si els hi es ofert”* (lletra a) de l'apartat 3 de l'article 11 de la Llei); de forma que en el moment de fer-se la sol·licitud només han d'adjuntar *“un compromís de realitzar i complir un Pla d'Inclusió Social i/o Laboral”* (article 43. apartat 2 del projecte de Decret), per què aquest possible Acord d'inserció socio/laboral, s'ha d'elaborar en el termini de tres mesos a comptar de la data de la resolució d'atorgament de la prestació econòmica (apartat 5 de l'article 26 de la Llei).

AL·LEGACIÓ TRETZENA.- A L' ARTICLE 20 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L' apartat 1 de l' article 20 del projecte de Decret, en el seu primer incís, introdueix un concepte aliè totalment a la Llei de la RGC “prestació de la renda garantida bàsica”; la Llei parla der renda garantida de ciutadania, prestació garantida i prestació complementària d' activació i inserció; A fi i efecte d' evitar confusions innecessàries seria millor que el projecte de Decret utilitzes els conceptes utilitzats per la Llei.

En aquest article 20 del projecte del Decret, en la mesura que transcriu literalment diversos apartats de l' article 18 de la Llei de la RGC, si troba a faltar els apartats 2 i 3 d' aquests article 18 de la Llei, que fixen les quanties mínimes i màximes de la prestació econòmica de la RGC en determinats supòsits.

Per això seria necessari que l' article 20 del projecte de Decret regules expressament el contingut dels apartats 2 i 3 de l' article 18 de la Llei de la RGC , que estableixen:

“2. En el cas que la unitat familiar del titular de la prestació de la renda garantida de ciutadania consti de dos membres, l'import màxim mensual, inclosa la quantitat corresponent a la prestació complementària d'activació i inserció, és del 150% de la quantia de l'indicador de renda de suficiència de Catalunya, llevat de quan el titular de la unitat familiar monoparental compatibilitza la prestació amb el treball a temps parcial, en què el segon membre percep, inicialment, l'import fixat per l'apartat 3.

3. En el cas que la unitat familiar del titular de la prestació de la renda garantida de ciutadania consti de més de dos membres, s'incrementa l'import màxim mensual en cent euros per membre, fins al cinquè membre”.

AL·LEGACIÓ CATORZENA.- A L' ARTICLE 22 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L' apartat 1 de l' article 22 del projecte de Decret estableix que es computaran els tots rendiments mensuals de les persones que formen, en el seu cas, la unitat familiar, durant els darrers 6 mesos. Seria pertinent que el Projecte de Decret afegís que aquests 6 mesos son els immediatament anteriors a la presentació de la sol·licitud de la RGC, d' acord amb el requisit regulat a l' article 7 apartat 1 lletra d) de la Llei.

L' apartat 2 de l' article 22 del projecte de Decret regula que s' ha d'incloure en el còmput dels rendiments, en un llistat amb les lletres a), b), c) , d) i e). Al final d' aquest llistat, no seria sobrer fer una menció a l' article 7 del mateix projecte de Decret sobre quins ingressos tenen el caràcter de compatibles i que no computen a l' hora de determinar els ingressos.

AL·LEGACIÓ QUINTZENA.- A L' ARTICLE 23 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

En la determinació del patrimoni s' inclou, segons diu l' article 23 del projecte de Decret, *“el conjunt de béns mobles i immobles sobre els que s'ostenti un títol jurídic de propietat, possessió o usdefruit, incloent almenys els béns immobles urbans i rústics, els títols, els valors, els drets de crèdit de fàcil realització o diners en efectiu, els títols de renda variable o fixa, els vehicles a motor i, en casos excepcionals, l'aixovar familiar”*.

Al fer referència als vehicles de motor s' hauria d' afegir *“d' acord amb el posterior article 26 d' aquest Decret”*.

Pel que fa a *“l'aixovar familiar”*, el projecte de Decret ha de regular que s' entén per casos excepcionals, que computa dins l' aixovar familiar i, si és el cas, com es farà la seva valoració econòmica.

AL·LEGACIÓ SETZENA.- A L' ARTICLE 24 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L' apartat 1 de l' article 24 del projecte de Decret preveu el compliment del requisit de la lletra d) apartat 1 de l' article 7 de la Llei de la RGC des de la perspectiva dels bens immobles que pugui tenir el titular o altres membres de la unitat familiar.

Exclou l'habitatge habitual, però la determinació del valor econòmic dels possibles altres bens immobles no es fa de forma correcta; no es pot utilitzar un concepte jurídic indeterminat *“que asseguri els mínims d'una vida digna”*, quan la quantia de llindar d' ingressos està determinada per la Llei de la RGC en la quanties que regula, en funció de la unitat familiar i d' acord amb el cronograma d'implementació, la Disposició Transitòria Tercera de la Llei de la RGC.

L' apartat 2 de l' article 24 del projecte de Decret preveu els diferents valors que poden tenir els bens immobles que no siguin l' habitatge habitual, *“el valor cadastral, el valor d'adquisició o el valor comprovat per l'administració”*, i es diu que es computarà el major dels tres valors.

Però quin és el valor comprovat per l' administració i com es farà aquesta comprovació ?. El projecte de Decret, per garantir el principi de seguretat jurídica, hauria s' establir aquestes previsions.

AL·LEGACIÓ DISETENA.- A L' ARTICLE 27 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

En aquest article 27 s' hauria de regular una excepció, els possibles ajuts familiars rebuts per la persona o unitat familiar que sol·licita el dret a la RGC per tal de poder viure dignament el temps durant el qual encara no s' ha sol·licitat (6n mesos abans) o esta en tràmit la sol·licitud de la RGC.

AL·LEGACIÓ DIVUITENA.- A L' ARTICLE 29 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L' **article 21. apartat 1, de la Llei de la RGC (en lletra negra)** estableix :

“1. L'Administració de la Generalitat és la responsable de la resolució del dret a la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania. Poden participar en la tramitació, la gestió, l'execució i el seguiment dels plans d'inserció laboral i inclusió social les administracions locals i les entitats del tercer sector, degudament acreditades, d'acord amb el que s'estableixi per reglament”.

La Llei deriva a la regulació reglamentària la regulació de com és produirà la participació, en els plans d'inserció laboral i inclusió social, de les entitats locals i del tercer sector, de forma que només exigeix, en el cas de les segones, que estigui acreditades prèviament.

L' apartat 1 de l'article 29 del projecte de Decret regula la remissió que la Llei fa al reglament de la següent forma:

“1.Poden participar en la tramitació, la gestió, l'execució i el seguiment dels plans d'inserció laboral i inclusió social, les administracions locals i les entitats del tercer sector, degudament acreditades, a través de la plataforma web de gestió de la renda garantida de ciutadania, així com d'altres formes de col·laboració que puguin establir-se”.

Aquesta previsió del projecte de Decret relativa a la forma de participació, -“a través de la plataforma web de gestió de la renda garantida de ciutadania, així com d'altres formes de col·laboració que puguin establir-se”- sembla que no resol, ni de lluny, tot allò que és necessari per determinar la forma -de fet sembla que es confon la forma, en que consistirà la participació, amb un instrument administratiu, la plataforma web- en que les administracions locals i les entitats del tercer

sector tenen dret a participar en la tramitació, la gestió, l'execució i el seguiment dels plans d'inserció laboral i inclusió social.

En aquest aspecte el Decret 384/2011, de 30 d'agost, de desplegament de la Llei 10/1997, de 3 de juliol, de la RMI, en el seu article 8 apartat 1, estableix una regulació molt més precisa sobre la participació en la tramitació, la gestió, l'execució i el seguiment dels plans d'inserció laboral i inclusió social les administracions locals, que no s'ha volgut traslladar a l'esborrany del Reglament de la RGC, de forma que el Govern de la Generalitat es reserva la facultat de decidir sobre que vol dir aquesta participació.

S'hauria d'establir que vol dir participar en la tramitació, la gestió, l'execució i el seguiment dels plans d'inserció laboral i inclusió social, i com es portarà a terme aquesta participació.

L'apartat 2 de l'article 29 del projecte de Decret preveu que *“Correspon al departament competent en matèria de prestacions socials, la tramitació i el pagament de les despeses corresponents de les activitats d'acompanyament dels plans d'inserció laboral i d'inclusió social a les entitats del tercer sector, les administracions locals i les altres institucions públiques o privades que hi participin, sense perjudici de les activitats impulsades i pagades des de l'àmbit d'ocupació”*, d'acord amb les previsions de la Llei de la RGC contingudes a l'article 2 apartat 3., en relació amb l'article 17 apartat 2 lletra b). de la mateixa Llei.

L'apartat 3 de l'article 29 del projecte de Decret regula la condició de “degudament acreditades” i ho fa, per derivació de la Llei al reglament, establint dos requisits que han de complir les entitats per tal d'obtenir la condició de “acreditades”;

- a) *Haver dut a terme les mesures d'activació de la renda garantida de ciutadania o altres programes similars que publiqui el Departament de Treball, Afers socials i Famílies, com a mínim en un dels tres últims anys.*
- b) *Haver col·laborat amb alguna administració pública catalana durant dos anys amb accions de lluita contra l'exclusió social a Catalunya, i haver estat avaluades per aquesta administració positivament en la seva actuació.*

Aquesta regulació que és suficient pel que fa a la consideració de degudament acreditades dels ens col·laboradors, és insuficient pel que fa a la forma de participació en els plans d'inserció social i laboral.

En aquest aspecte el Decret 384/2011, de 30 d'agost, de desplegament de la Llei 10/1997, de 3 de juliol, de la RMI, en el seu article 8 apartat 2,

regula, d'una forma més detallada, la participació de les entitats del tercer sector en la tramitació, la gestió, l'execució i el seguiment dels plans d'inserció laboral i inclusió social, que no s'ha volgut traslladar al projecte de Decret de la RGC, de forma que el Govern de la Generalitat sembla que es reserva la facultat de decidir sobre que vol dir aquesta participació; però hauria de ser el projecte de Decret qui ho regules.

AL·LEGACIÓ DINOVENA.- A L' ARTICLE 31 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

El projecte de Decret dedica el Capítol V a regular la coordinació de les actuacions, l'article 31 regula la naturalesa i principis de coordinació, l'article 32 els nivells de coordinació, l'article 33 el nivell d'intervenció tècnica de caràcter bàsic, l'article 34 estableix les funcions del nivell d'intervenció bàsica, l'article 35 regula les actuacions d'aquest nivell d'intervenció bàsica, l'article 36 estableix les Taules de coordinació territorial i la seva tipologia, l'article 37 la composició d'aquestes Taules de coordinació territorial, l'article 38 les funcions de les Taules de coordinació territorial, l'article 39 regula la definició, naturalesa i composició de la Comissió Inter departamental de la RGC, l'article 40 preveu els funcions i funcionament de la Comissió Inter departamental, i, finalment, l'article 41, regula la Comissió de Govern de la RGC.

L' apartat 1 de l'article 31 del projecte de Decret contempla allò que ja està previst a l'apartat 1 de l'article 24 de la Llei de la RGC, sobre la necessitat d'establir, les administracions públiques competents i les organitzacions afectades, mecanismes de coordinació de les actuacions.

Però, l' apartat 2 de l'article 31 del projecte de Decret resulta insuficient en la mesura que, malgrat la Llei ho derivi al reglament, no estableix la composició i funcionament dels organismes de coordinació als àmbits municipal, comarcal o regional.

L' apartat 3 de l'article 31 del projecte de Decret estableix els principis del model de coordinació, que resulten insuficients en la mesura que el Decret ha de regular la composició i funcionament dels organismes de coordinació als àmbits municipal, comarcal o regional.

L' apartat 3 d'aquest article 31 es limita a establir els principis que regeixen el model de coordinació, però està pensat més des de la perspectiva interna del Govern de la Generalitat en la gestió de la RGC que des de la perspectiva de la necessària coordinació amb el territori. Amb aquest apartat 3 no es desplega l'article 24.1. de la Llei.

AL·LEGACIÓ VINTENA.- A L' ARTICLE 39 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

La **Llei de la RGC, en el seu article 22 apartat 4.**, preveu que *“la gestió de la planificació, l'avaluació i l'orientació es fa per mitjà d'una comissió interdepartamental creada pel Govern”*.

Aquesta Comissió interdepartamental és la que es crea per mitja dels articles 39 i 40 del projecte de Decret.

Però com a conseqüència de l' entrada en vigor de la Llei el dia 15 de setembre de 2017, la Disposició Transitòria Sisena de la mateixa Llei va mantenir la *“Vigència de les atribucions de la Comissió Interdepartamental de la Renda Mínima d'Inserció i de l'òrgan tècnic”*, per tal de que hi hagués els òrgan de gestió necessaris per fer efectiva, de forma immediata, la gestió de la RGC.

“Mentre no es desplega reglamentàriament la comissió a què fa referència l'article 22.4 i l'òrgan a què fa referència l'article 22.5, les funcions d'aquesta comissió i d'aquest òrgan s'atribueixen a la Comissió Interdepartamental de la Renda Mínima d'Inserció i a l'òrgan tècnic de la renda mínima d'inserció establerts per la Llei 10/1997, del 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció”.

Ara, l' article 39 del projecte de Decret defineix aquesta Comissió interdepartamental, i en regula la seva naturalesa i composició.

D' acord amb la Llei de la RGC, és l'òrgan col·legial de gestió de la planificació, l' avaluació i orientació de la RGC.

Està conformat per els mateixos membres que, per part de l' Administració Pública, formen part de la Comissió de Govern de la RGC. I els càrrecs de president/a i el de secretari/(ària de la Comissió Interdepartamental seran els mateixos correspondran al president/a i secretari/ària de la Comissió de Govern.

Aquesta manera de conformar la Comissió Interdepartamental, -fer-ho per remissió a la composició de la Comissió de Govern que encara no existeix, i que ha de crear-se a través de Decret-, no permet fer-ne una avaluació, més enllà de posar en dubte aquesta tècnica reglamentària que posposa a una altra norma reglamentària la composició de l'Òrgan interdepartamental de gestió de la RGC.

AL·LEGACIÓ VINT-I-UNENA.- A L' ARTICLE 42 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L' apartat 3 de l' article 42 del projecte de Decret regula que la sol·licitud

“s’ha de presentar segons el model normalitzat que es trobarà a disposició de les persones interessades en el web del Departament competent en matèria de la renda garantida de ciutadania.

Aquest model normalitzat ha de respondre a les previsions de la Llei en matèria d' accés al dret a la RGC i a les previsions, també de la Llei, pel que fa a la tramitació de la sol·licitud, de forma que en cap cas, el model normalitzat pot introduir un contingut que puguin ser contrari als requisits, o que pugui desincentivar la pròpia sol·licitud de la prestació de la RGC.

A la vegada, i per tal de no introduir mecanismes de sol·licitud als que una part de la població pot no tenir accés, s' ha de preveure la possibilitat que es pugui fer la sol·licitud de forma presencial.

AL·LEGACIÓ VINT-I-DOSENA.- A L' ARTICLE 43 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L' apartat 1 de l' article 43 del projecte de Decret, pel que fa al seu primer incís, és idèntic a l' apartat 3 de l' article 25 de la Llei de la RGC, però en el seu segon incís s' introdueix la facultat de l' administració, si la documentació esta en poder de les administracions públiques,.....”*es pot requerir a l'interessat i/o a l'administració pertinent que es faciliti informació sobre l'expedient, l'actuació o l'arxiu on es troba la dada o el document”.*

Aquest previsió està a l' apartat 3 de l' article 25 de la Llei de la RGC, però, l' incompliment d' aquest requeriment en cap cas pot comportar la denegació de la sol·licitud per què es tracta de documentació que la persona sol·licitant no està obligada a presentar, d' acord amb el primer incís de l' apartat 3 de l' article 25 de la Llei. Per això s' hauria de fer aquesta precisió al final de l' apartat 1 de l' article 43 del projecte de Decret.

L' apartat 2 de l' article 43 del projecte de Decret estableix facultat a l' administració a sol·licitar tots aquells documents que no estiguin en poder d'una administració pública.

Els apartats 3 i 4 de l' article 43 del projecte de Decret regula els documents bàsics (apartat 2) i específics (apartat 3) que han de constar a l' expedient per acreditar el compliment dels requisits per accedir a la RGC.

En relació amb aquests apartats 3 i 4 de l' article 43, el projecte de Decret hauria de precisar expressament que, en la mesura que alguns dels documents són dels que ja estan en poder d' alguna administració, el fet que no constin a l' expedient no pot, en cap cas, imputar-se a un incompliment per part de la persona que sol·licita la RGC; si no hi consten alguns d' aquests documents, l' administració ha de resoldre en el termini legalment establert, i, en cas de no fer-ho, es produirà un silenci administratiu positiu.

AL·LEGACIÓ VINT-I-TRESENA.- A L' ARTICLE 45 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

Aquest article 45 del projecte de Decret regula el procediment des de la presentació de la sol·licitud del dret a la RGC fins a la conformació adequada de l' expedient administratiu sobre el que s' ha de resoldre el dret de la persona que ha fer la sol·licitud.

L' article 45 diferencia dos moments i dues instàncies diferents en la instrucció del procediment:

- L' oficina de treball del Servei Públic d' ocupació.
- L' Òrgan tècnic de gestió de la RGC.

Segons l' apartat 1 d' aquest article 45, l' oficina de treball del Servei Públic d' ocupació és l' encarregada de

- la recollida de la sol·licitud documentació
- la introducció de les dades necessàries en el programa informàtic
- la realització d' un qüestionari per tal de fer la segmentació de perfils laborals i/o socials del sol·licitant i dels membres de la unitat familiar

Fins aquí cap problema.

Segons el primer paràgraf de l' apartat 2 d' aquest article 45, l' oficina de treball del Servei Públic d' ocupació

“Si detecta que la sol·licitud està incompleta pot requerir a la persona sol·licitadora, amb caràcter previ a la tramesa de l' expedient a l'òrgan de gestió de la renda garantida de ciutadania, qualsevol altra dada, document o informe que consideri necessari per completar l' expedient”.

En aquesta previsió es plantegen diferents qüestions:

1ª.- El requeriment, amb caràcter previ a la tramitació de l' expedient, de *“qualsevol altra dada, document o informe que consideri necessari per completar l' expedient”*,

En cap cas podrà requerir, d'acord amb l'apartat 3 de l'article 25 de la Llei de la RGC, la documentació que ja obri en poder de qualsevol administració pública, de forma que si es requereix l'aportació d'aquest tipus de documentació i també si es requereix informació sobre *"l'expedient, l'actuació o l'arxiu on es troba la dada o el document"*, el fet que no s'aporti per part de la persona sol·licitant en cap cas podrà ser motiu per fer una proposta de desistiment.

Aquesta previsió s'ha d'introduir, de forma expressa, en aquest apartat de l'article 45 del projecte de Decret.

2^a.- Si els documents o les dades que es sol·liciten són a les que s'acaba de fer referència no podrà produir-se la interrupció del temps per tramitar la sol·licitud. En aquest sentit també s'hauria de fer constar expressament en aquest l'article 45 del projecte de Decret.

I, en el segon paràgraf d'aquest apartat 2 de l'article 45 del projecte de Decret s'estableixen diferents i importants qüestions de procediment:

"Si la persona interessada no aporta, en el termini concedit, la documentació requerida per l'oficina de treball del Servei Públic d'Ocupació competent, aquesta tramitarà l'expedient a l'òrgan de gestió amb indicació expressa en aquest sentit, el qual continuarà la tramitació de l'expedient i, si s'escau, proposarà el desistiment a l'efecte".

1^a.- El termini ha d'establir-se de forma precisa en el propi projecte de Decret, per garantir el principi de seguretat jurídica.

2^a.- Cal reiterar el que ja s'ha dit, que no es pot considerar, en cap cas, incompliment d'aportació de la documentació requerida si es tracta de la documentació a la que fa referència l'article 25 apartats 2 i 3 de la Llei de la RGC, ja transcrits.

Segons l'apartat 3 d'aquest article 45, l'Òrgan Tècnic, un cop rebut l'expedient de l'oficina de treball.

"pot requerir a la mateixa persona sol·licitant o a altres institucions o entitats públiques i privades qualsevol altra dada, document o informe que consideri necessari per completar l'expedient".

L'Òrgan Tècnic ha de requerir perquè és l'òrgan que realment té la facultat de gestionar i per això és l'òrgan que ha de donar seguretat jurídica a la tramitació de la sol·licitud. En conseqüència el projecte de Decret ha de contemplar l'obligació de l'Òrgan de gestió de requerir a la mateixa persona sol·licitant o a altres institucions o entitats públiques i privades qualsevol altra dada, document o informe que consideri necessari per completar l'expedient.

I, finalment, d'acord amb l' apartat 4 del mateix article 45, *“En tot cas, la persona sol·licitadora disposarà d'un termini de quinze dies per completar la sol·licitud en el sentit requerit per l'òrgan tècnic i, si no ho fes, se li tindrà per desistida de la seva sol·licitud, prèvia resolució en la qual es declari la circumstància que es presenta, els fets produïts i les normes aplicables”*.

AL·LEGACIÓ VINT-I-CUATRENA.- A L' ARTICLE 47 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

Els apartats 1, 2, 3 i 4 de l' article 47 del projecte de Decret transcriuen literalment, i respectivament, els apartats 1, 2, 4 i 5 de l' article 26 de la Llei de la RGC, però estableixen expressament que dins dels 4 mesos també s' haurà de produir la notificació de la resolució administrativa.

Aquesta previsió trasllada al projecte de Decret la jurisprudència del Tribunal Suprem en aquesta matèria.

Aquest article 47 hauria de preveure també, i no ho fa, el que diu l' apartat 3 de l' article 26 de la Llei, *“El que estableixen els apartats 1 i 2 s'aplica a la resolució administrativa de pròrroga a què fa referència l'article 10.2.”* (termini de 4 mesos per resoldre i caràcter positiu del silenci administratiu).

Finalment l' apartat 5 de l' article 47 del projecte de Decret regula el contingut i la forma de la notificació de la resolució administrativa; així la *“notificació ha de contenir el text íntegre de la resolució, amb indicació de si és o no definitiva en la via administrativa, l'expressió dels recursos que procedeixin, òrgan davant del que haguessin de presentar-se i el termini per interposar-los”*.

AL·LEGACIÓ VINT-I-CINQUENA.- A L' ARTICLE 49 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L' apartat 1 de l' article 49 del projecte de Decret regula els supòsits en que, de forma extraordinària i per raons de necessitat i per no perjudicar els membres de la unitat familiar, es pot procedir al canvi de persona titular de la prestació econòmica de la RGC. Aquests supòsits són:

- a. *“La declaració legal d'incapacitat de la persona titular”*; aquesta possibilitat ja està a l' article 19 apartat 1 de la Llei.
- b. *“L' ingrés de la persona titular en centres residencials públics o privats o en centres de caràcter penitenciari per un període de temps igual o superior a un mes, minorant-se en tals supòsits la unitat familiar en un membre”*; la Llei de la RGC només preveu l' ingrés en centres penitenciaris a l' article 14 apartat 1 lletra f).

- c. *“La proposta del servei social municipal de base que informi de la impossibilitat o dificultat de la persona titular per aplicar la prestació a la finalitat per a la qual es va atorgar, per motius socials o personals”*. Més enllà de les consideracions que ja s’han fet sobre la impossibilitat que el projecte de Decret reguli, en aquest sentit, una nova obligació i una nova causa d’extinció de la RGC, es interessant aquesta previsió de l’apartat 1 lletra c) de l’article 49 en la mesura que atribueix als serveis socials municipals de base la resolució d’aquests tipus de circumstàncies.

L’apartat 2 de l’article 49 del projecte de Decret regula que la proposta de canvi de titular la valorarà l’Òrgan Tècnic, *“d’entre les que tinguin capacitat d’obrar en la unitat familiar o, en casos de menor edat o incapacitat jurídica, a la persona a qui legalment correspongui la tutela o representació”*.

Hi ha d’haver una participació dels serveis socials municipals de base en tots els casos, i així ho ha de reflectir el projecte de Decret.

AL·LEGACIÓ VINT-I-SISENA.- A L’ ARTICLE 50 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

En la mesura que la durada del dret a percebre la RGC esta regulada a l’article 10 de la Llei de la RGC, cal analitzar les previsions del projecte de Decret relacionant-les de la forma més acurada possible amb les previsions de la Llei.

L’article 10 de la Llei de la RGC regula:

1. Les persones tenen dret a percebre la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania per tot el temps en què s’acrediti la situació de necessitat i es compleixin els requisits establerts per l’article 7.

L’apartat 1 de l’article 50 del projecte de Decret desplega reglamentàriament l’anterior article 10.1. de la Llei, però hi afegeix *“mentre……. es compleixin les obligacions previstes al present Decret”*. Aquesta previsió no és correcta en la mesura que el projecte de Decret pretén introduir obligacions que la Llei no preveu. En aquest sentit ja s’han fet les consideracions pertinents.

L’article 10 de la Llei de la RGC regula:

2. El dret a percebre la prestació garantida de ciutadania s’ha de renovar, obligatòriament, per mitjà d’una resolució de pròrroga, cada dos anys, sens perjudici de l’obligació permanent de la

persona titular o beneficiària de notificar qualsevol modificació de la situació que ha generat el dret i de la facultat de les administracions públiques responsables de fer-ne les comprovacions pertinents en qualsevol moment.

L' apartat 2 de l' article 50 del projecte de Decret desplega reglamentàriament l'anterior article 10.1. de la Llei, però hi afegeix "mentre..... es compleixin les obligacions previstes al present Decret". Aquesta previsió no és correcta en la mesura que el projecte de Decret pretén introduir obligacions que la Llei no preveu. En aquest sentit ja s' han fet les consideracions pertinents.

L' article 10 de la Llei de la RGC regula:

3. La prestació complementària d'activació i inserció es percep des de l'inici del dret a la prestació, juntament amb la prestació garantida i no condicionada, amb la subscripció del compromís corresponent. La prestació és objecte de revisió al cap de dotze mesos i se'n determina la continuïtat en funció dels informes preceptius.

L' apartat 3 de l' article 50 del projecte de Decret transcriu quasi literalment el contingut de la Llei.

L' article 10 de la Llei de la RGC regula:

4. L' incompliment per les administracions públiques competents de l'obligació de proposar el corresponent pla individual d'inserció laboral o d'inclusió social no pot comportar la pèrdua de la prestació econòmica per part del titular o dels beneficiaris que hi puguin accedir. Si l' incompliment és imputable al titular o beneficiari, s'extingeix aquesta prestació, sens perjudici del dret a tornar-la a sol·licitar al cap de dotze mesos.

L' apartat 4 de l' article 50 del projecte de Decret transcriu quasi literalment el contingut del primer incís de l' article 10.4. de la Llei.

L' apartat 5 de l' article 50 del projecte de Decret també transcriu quasi literalment el contingut del segon incís de l' article 10.4. de la Llei

L' article 10 de la Llei de la RGC regula:

5. En el cas que un destinatari de la renda garantida de ciutadania accedeixi a un lloc de treball a jornada completa, continua percebent la prestació complementària d'activació i inserció durant sis mesos.

Però, l' apartat 5 de l' article 50 del projecte de Decret afegeix dues noves previsions:

1ª.- Aquest dret a sis mesos de prestació complementària es concedirà una sola vegada per cada destinatari cada dos anys.

Aquesta previsió és contrària a la Llei 14/2017 perquè suposa una reducció del dret subjectiu no previst a la llei; en un període de 2 anys es pot accedir, per desgràcia, a la RGC en diverses ocasions, i des de qualsevol d' elles es pot subscriure, i això és el desitjable, un contracte de treball a temps complert compatible amb el manteniment del cobrament de la pensió complementària de la RGC durant 6 mesos.

En conseqüència, aquesta previsió hauria de suprimir-se del projecte de Decret.

2ª.- Als efectes d'aquest Decret, es computaran els contractes a temps complert per mesos naturals amb caràcter acumulatiu.

Previsió necessària per poder determinar els 6 mesos de contracte de treball a jornada completa durant els quals es té dret a cobrar la prestació complementària d' activació i inserció.

AL·LEGACIÓ VINT-I-SETENA.- A L' ARTICLE 51 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

Malgrat la Llei de la RGC no preveu aquestes dues possibilitats en la tramitació de la RGC, és correcte que ho faci el projecte de Decret i també és correcta la forma com ho regula.

Els apartat 1 i 2 de l' article 51 del projecte de Decret diuen:

“1.La persona sol·licitadora de la renda garantida de ciutadania pot desistir de la seva sol·licitud mitjançant escrit dirigit a la Direcció General competent en matèria de renda garantida de ciutadania qui dictarà resolució en la qual s'expressi la circumstància que es presenta en tal cas, amb indicació dels fets produïts i les normes aplicables.

2.Així mateix, la persona titular de la renda garantida de ciutadania podrà renunciar al seu dret a la prestació reconeguda, mitjançant escrit dirigit a la Direcció General competent en matèria de renda garantida de ciutadania qui dictarà resolució en els mateixos termes previstos en el paràgraf anterior”.

Dit això, en cas de produir-se un desistiment o una renúncia per part d' ela persona que ha sol·licitat o que ja es titular de la RGC, el Decret hauria de regular que l' òrgan tècnic, abans de dictar la resolució, ha de remetre l'expedient als serveis socials bàsics a l' efecte de que es comprovi

quina és la situació de la unitat familiar, i aquests han d'informar per si es pot produir un canvi en el sol·licitant o en el titular de la RGC.

AL·LEGACIÓ VINT-I-VUITENA.- A L' ARTICLE 54 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L' article 13 de la Llei de la RGC estableix

2.La prestació complementària d'activació i inserció se suspèn per l' incompliment de qualsevol de les obligacions que estableixen els apartats 2 i 3 de l'article 11, i també per l' incompliment per part del beneficiari del pla d'inclusió social o d'inserció laboral.

L' apartat 2 de l' article 54 del projecte de Decret fa referència als apartats a) i b) de l' apartat 1 de l' article 18 del projecte de Decret, enlloc de fer referència als apartats 2 i 3 de l' article 11 de la Llei, per aquest motiu cal analitzar si les obligacions de l' article de la Llei són coincidents amb les obligacions de l' article del projecte de Decret.

Les obligacions regulades a l' article 18.1. lletres a) i b) del projecte de Decret són coincidents amb les que regula l' apartat 3 de l' article 11 de la Llei de la RGC, i són: :

a. Signar el compromís de seguir, i quan sigui ofert, acordar, subscriure i complir, el pla individual d'inserció laboral i/o d'inclusió social.

b. Trobar-se disponibles per a treballar, llevat de:

- Les persones que tenen reconeguda la condició de persona amb discapacitat amb un grau igual o superior al 65%.*
- Les persones que, segons l'organisme encarregat de la gestió de la prestació, en col·laboració, si escau, amb els serveis socials municipals o altres serveis integrats a la xarxa pública, tenint en compte el criteri d'aquests serveis, no es troben en situació d'incorporar-se al mercat laboral a curt o mitjà termini.*

La disponibilitat per a l'ocupació comporta l'obligació d'estar inscrit com a demandant d'ocupació, de no rebutjar una oferta de feina adequada, d'acord amb el que estableix la normativa sobre la prestació per desocupació, de no causar baixa voluntària en un lloc de treball i de no sol·licitar l'excedència voluntària.

Però el més importants és que aquestes causes de suspensió, no estan regulades com a causa d'extinció.

L' apartat 2 de l' article 54 del projecte de Decret, a les anteriors previsions de la Llei de la RGC que consideren causa de suspensió l'

incompliment per part del beneficiari del pla d'inclusió social o d'inserció laboral, afegeix:

“.....sense perjudici d'allò previst a l'apartat 2 de l'article 18, i també per l' incompliment per part del beneficiari del pla d'inclusió social o d'inserció laboral, sempre i quan no sigui causa d'extinció”.

Aquesta previsió del projecte de Decret és contrària a la Llei de la RGC, per que l' incompliment de l' obligació de signar el compromís i, si es el cas, seguir el pla d'inserció, és causa de suspensió del dret a percebre la RGC, però no és causa d' extinció; en conseqüència s'ha d' eliminar del projecte de Decret aquesta previsió del segon incís de l' apartat 2 de l' article 54 del projecte de Decret

L' article 13 de la Llei de la RGC estableix

3. La suspensió del dret a percebre la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania i de la prestació complementària d'activació i inserció té efectes econòmics a comptar del dia 1 del mes següent al mes en què es dicta la resolució de suspensió. La suspensió es manté mentre continuen existint les circumstàncies que hi han donat lloc, però en cap cas per un període continuat de més de dotze mesos, període després del qual s'extingeix la prestació i es pot tornar a sol·licitar.

L' apartat 3 de l' article 54 del projecte de Decret es limita a transcriure literalment el contingut de la Llei de la RGC.

L' article 13 de la Llei de la RGC estableix

4. La percepció de la prestació de la renda garantida de ciutadania es reprèn si desapareixen les circumstàncies que n'han justificat la suspensió. La prestació econòmica es reprèn amb efectes econòmics del dia 1 del mes següent al mes en què els destinataris l'han sol·licitada.

L' apartat 4 de l' article 54 del projecte de Decret es limita a transcriure literalment el contingut de la Llei de la RGC.

L' article 13 de la Llei de la RGC estableix

5.L'òrgan competent per a la gestió de la renda garantida de ciutadania pot acordar la suspensió cautelar del pagament de la prestació si té el coneixement fonamentat d'indicis clars de

l'existència d'alguna de les causes que estableix l'apartat 1, referida a la persona titular o a algun dels membres de la unitat familiar mentre s'instrueix l'expedient de comprovació corresponent, en què s'ha de requerir la documentació al titular. Si el titular no presenta la documentació en el termini establert, la prestació s'entén extingida. La resolució definitiva sobre la suspensió s'ha d'adoptar en el termini de tres mesos a comptar de la data de la suspensió cautelar. Si s'han complert tots els tràmits administratius pertinents i el titular ha presentat la documentació o al·legació necessàries i no es notifica la resolució definitiva en el termini establert, s'entén que la suspensió s'ha deixat sense efecte. Si es resol de no suspendre la prestació, sia de manera expressa o tàcita, la persona titular té dret a cobrar les quantitats que ha deixat de percebre durant el temps de la suspensió cautelar”.

En aquest apartat 5 de l' article 13 de la Llei de la RGC es regula, exclusivament, la possibilitat que l'Òrgan de gestió de la RGC acordi la suspensió cautelar del pagament de la prestació quan consideri que pot haver-hi causes de suspensió del dret.

Aquest apartat 5 de l' article 13 de la Llei de la RGC es trasllada, de diverses formes als apartats 5, 6 i 7 de l' article 54 del projecte de Decret.

L' apartat 5 de l' article 54 regula:

“5.La persona titular de la Direcció General competent en matèria de la renda garantida de ciutadania pot resoldre la suspensió cautelar del pagament de la prestació si té el coneixement fonamentat d'indicis clars de l'existència d'alguna de les causes de suspensió que estableix l'apartat 1 o alguna de les causes d'extinció previstes a l'article 55, referida a la persona titular o a algun dels membres de la unitat familiar mentre s'instrueix l'expedient de comprovació corresponent, en què s'ha de requerir la documentació al titular. Si el titular no presenta la documentació en el termini establert, la prestació s'entén extingida, mitjançant resolució a l'efecte”.

El projecte de Decret pretén fer extensible aquest procediment de suspensió cautelar previst exclusivament per les possibles causes de suspensió del dret, a les causes possibles d' extinció del dret. En aquest sentit el projecte de Decret és contrari a la Llei de la RGC, i, en conseqüència, s'ha d' eliminar aquesta previsió de l' apartat 5 de l' article 54 del projecte de Decret

L' apartat 6 de l' article 54 regula:

“6.La resolució definitiva sobre la suspensió o extinció s’ha d’adoptar en el termini de tres mesos a comptar de la data de la suspensió cautelar. Si s’han complert tots els tràmits administratius pertinents i el titular ha presentat la documentació o al·legació necessàries i no es notifica la resolució definitiva en el termini establert, s’entén que la suspensió resta sense efectes”.

En aquest apartat 6, de la mateixa forma que a l’anterior apartat 5, el projecte de Decret pretén fer extensible aquest procediment de suspensió cautelar previst exclusivament per les possibles causes de suspensió del dret, a les causes possibles d’extinció del dret. En aquest sentit el projecte de Decret és contrari a la Llei de la RGC, i, en conseqüència, s’ha d’eliminar aquesta previsió de l’apartat 6 de l’article 54 del projecte de Decret

Però en aquest mateix apartat 6, a l’incís final sobre conseqüències del fet que l’administració no dicti resolució definitiva sobre el dret a la RGC, només es fa referència a la suspensió del dret, evidenciant, d’aquesta forma, que només esta previst aquest procediment pels supòsits de possible suspensió del dret a la RGC.

L’apartat 7 de l’article 54 regula:

“7.Si es resol de no suspendre o no extingir la prestació, ja sigui de manera expressa o tàcita, la persona titular té dret a cobrar les quantitats que ha deixat de percebre durant el temps de la suspensió cautelar”.

En aquest apartat 7, de la mateixa forma que als anteriors apartats 5 i 6, el projecte de Decret pretén fer extensible aquest procediment de suspensió cautelar previst exclusivament per les possibles causes de suspensió del dret, a les causes possibles d’extinció del dret. En aquest sentit el projecte de Decret és contrari a la Llei de la RGC, i, en conseqüència, s’ha d’eliminar aquesta previsió de l’apartat 7 de l’article 54 del projecte de Decret

AL·LEGACIÓ VINT-I-NOVENA.- A L’ ARTICLE 55 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

En la mesura que les causes d’extinció del dret a percebre la RGC estan regulades a l’article 14 apartat 1 de la Llei de la RGC, cal analitzar les previsions del projecte de Decret relacionant-les de la forma més acurada possible amb les previsions de la Llei.

L’**article 14. Apartat 1. de la Llei de la RGC (en lletra negreta)** regula:

1. El dret de percebre la prestació de la renda garantida de ciutadania i de la prestació complementària d'activació i inserció s'extingeix per les causes següents:

a) La pèrdua de qualsevol dels requisits que estableix l'article 7 i que cal acreditar per a accedir-hi, inclosa la desaparició de la situació de necessitat que ha motivat la prestació.

L' apartat 1 lletra a) de l' article 55 del projecte de Decret transcriu quasi literalment aquesta previsió de la Llei, però canvia la referència als requisits de l' article 7 de la Llei per la referència als requisits del Decret.

Les referències que el projecte de Decret fa als requisits que estableix el propi projecte han de considerar-se des de la perspectiva en que han estat analitzats els requisits a l' apartat 7.11. del present Informe; és a dir, no pot ser causa d' extinció de la prestació de la RGC un requisit establert pel projecte de Decret en contra de les previsions de la Llei de la RGC.

b) L'incompliment de les obligacions regulades per l'article 11.

En el mateix sentit que a l' apartat anterior, l' apartat 1 lletra b) de l' article 55 del projecte de Decret transcriu quasi literalment aquesta previsió de la Llei, però canvia la referència a les obligacions de l' article 11 de la Llei per la referència a les obligacions regulades pel Decret, i al final afegeix “*sens perjudici del que preveu l' article 54 d' aquest Decret*”.

Les referències que el projecte de Decret fa a les obligacions que estableix el propi projecte de Decret han de considerar-se des de la perspectiva en que han estat analitzats els requisits a l' apartat 7.16. del present Informe; és a dir, no pot ser causa d' extinció de la prestació de la RGC una obligació establerta pel projecte de Decret en contra de les previsions de la Llei de la RGC.

Aquesta previsió del projecte del Decret -l' article 55 apartat 1 lletra b)- en la mesura que pugui afectar a l' obligació de “*aplicar la prestació a les finalitats corresponents per a cobrir les necessitats bàsiques.....*”, comporta una extralimitació reglamentària contrària al principi de jerarquia normativa, en la mesura que afecten a un dels elements definitoris del dret subjectiu a la RGC, les causes d' extinció del dret a la prestació econòmica; la Llei de la RGC al seu article 11, sobre obligacions dels destinataris, no preveu aquesta obligació que ara pretén introduir el projecte de Decret, i, en conseqüència, a l' article 14 de la mateixa Llei de la RGC, sobre causes d' extinció, tampoc es preveu com a causa d' extinció del dret a la prestació de la RGC.

c) La no comunicació del canvi de qualsevol circumstància personal, familiar o laboral que comporti la pèrdua del dret a la percepció de la prestació. En aquest cas, s'ha de retornar la quantitat indegudament percebuda.

Pel que fa a aquesta causa d'extinció, l'apartat 1 lletra c) de l'article 55 del projecte de Decret transcriu literalment el contingut de la Llei.

d) L'engany en les dades proporcionades per a acreditar el compliment dels requisits per a accedir a la prestació o mantenir-la.

Pel que fa a aquesta causa d'extinció, l'apartat 1 lletra d) de l'article 55 del projecte de Decret transcriu literalment el contingut de la Llei.

e) La mort o l'absència no justificada de la persona titular. A aquests efectes, s'entén per absència la circumstància que impedeix d'alguna manera la localització dels destinataris un cop exhaurits els procediments de notificació establerts per la normativa vigent. En els casos de mort o absència del titular per abandonament de la seva família s'ha de revisar l'expedient per a traspassar-ne la titularitat a un altre membre de la unitat familiar, si compleix els requisits establerts per aquesta llei, i, en qualsevol cas, s'han de prendre les mesures adequades a fi que la resta dels components no quedin desprotegits.

Pel que fa a aquesta causa d'extinció, l'apartat 1 lletra e) de l'article 55 del projecte de Decret transcriu literalment el contingut del primer incís de la Llei.

Pel que fa al segon incís de la lletra e) de la Llei, el projecte de Decret ho contempla al seu article 56 apartat 1; en conseqüència no estaria de més que també aquí es fes referència a l'article 55 apartat 1 lletra e).

f) La resolució judicial que comporti la privació de llibertat de la persona titular. En aquest cas, s'ha de revisar l'expedient per a traspassar-ne la titularitat a un altre membre la unitat familiar, si compleix els requisits establerts per aquesta llei.

L'apartat 1 lletra f) de l'article 55 del projecte de Decret transcriu quasi literalment aquesta previsió de la Llei, però canvia la referència als requisits de la Llei per la referència als requisits establerts pel Decret.

Les referències que el projecte de Decret fa als requisits que estableix el propi projecte han de considerar-se des de la perspectiva en que han estat analitzats els requisits a l'apartat 7.11. del present Informe; és a dir, no pot ser causa d'extinció de la prestació de la RGC un requisit

establert pel projecte de Decret en contra de les previsions de la Llei de la RGC.

AL·LEGACIÓ TRENTENA.- A L' ARTICLE 56 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

En la mesura que els efectes de l' extinció del dret a percebre la RGC estan regulades a l' article 14 apartat 2 de la Llei de la RGC, cal analitzar les previsions del projecte de Decret relacionant-les de la forma més acurada possible amb les previsions de la Llei.

L' **article 14 apartat 2 de la Llei de la RGC (en lletra negreta)** estableix:

2. En el cas que la prestació s'extingeixi per l' incompliment de les obligacions establertes per les lletres a o b de l'article 11.2, no es pot tornar a sol·licitar la prestació fins al cap de dotze mesos a comptar de la data de l'extinció.

L' apartat 2 de l' article 56 del projecte de Decret és coincident amb l' apartat 2 de l' article 14 de la Llei de la RGC:

3. En el cas que la prestació s'extingeixi per l' incompliment de les obligacions establertes per les lletres e o f de l'article 11.2, no es pot tornar a sol·licitar la prestació fins al cap de vint-i-quatre mesos a comptar de la data de l'extinció.

L' apartat 3 de l' article 56 del projecte de Decret fa referència a les lletres f) i g) com a conseqüència d' haver introduït una nova obligació a la lletra d)., que ja ha estat analitzada a l' apartat 7.16., i que ha de ser eliminada del projecte de Decret.

4. En el cas que la prestació s'extingeixi per l' incompliment de les obligacions establertes per les lletres c o d de l'article 11.2, o per l'engany en l'acreditació dels requisits, no es pot tornar a sol·licitar la prestació fins al cap de trenta-sis mesos a comptar de la data de l'extinció.

L' apartat 4 de l' article 56 del projecte de Decret fa referència a les lletres c) i d) com a conseqüència d' haver introduït una nova obligació a la lletra d)., que ja ha estat analitzada a l' apartat 7.16., i que ha de ser eliminada del projecte de Decret.

Amb l' eliminació de la nova obligació introduïda a la lletra d) de l' apartat 1 de l' article 16 del projecte de Decret, s'hauria de fer una modificació de les lletres a que es fa referència als apartats 3 i 4 d' aquest article 56 del projecte de Decret.

AL·LEGACIÓ TRENTA-I-UNENA.- A L' ARTICLE 57 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

El Capítol VIII del projecte de Decret **sobre reintegrament de prestacions indegudes** està conformat per l' article 57, sobre reintegrament de prestacions indegudes, l' article 58, sobre procediment per al reintegrament de prestacions indegudes, i l' article 59, sobre termini de procediment per al reintegrament, prescripció i caducitat.

En aquest Capítol només es regula el procediment administratiu per exigir, en el seu cas, i fer efectiva la devolució a l' administració, per part de la persona titular de la RGC, les quanties econòmiques que hagi pogut cobrar de forma indeguda.

Però no es regula el procediment administratiu i/o la forma en que l' administració farà efectives a la persona titular de la RGC les quantitats econòmiques que no ha cobrat com a conseqüència de possibles modificacions, d' acord amb allò que regula l' article 12 de la Llei de la RGC, sobre modificació i revisió, en el seu apartat 3, darrer incís, “*si la modificació és a l'alça, l'òrgan competent ha d'abonar, com a endarreriment, les diferències pendents de percebre des del dia 1 del mes següent al mes en què s'ha produït la variació*”. El projecte de Decret hauria de preveure com es faran efectives, en el seu cas, aquestes quantitats econòmiques a les persones titulars de la RGC.

L' article 57 del projecte de Decret en el seu apartat 1 preveu la facultat de l'administració d' acordar l' obligació de reintegrament per part de la persona titular de la RGC de les quantitats percebudes indegudament com a conseqüència de procediments de modificació, suspensió, extinció del dret o de qualsevol altra circumstància (clàusula de tancament que amplia a qualsevol possible circumstància la causa de la percepció indeguda de les prestacions econòmiques de la RGC).

La facultat de l' administració d'acordar l' obligació de reintegrament es deriva d' allò que preveu l' article 11 apartat 2 lletra g) de la Llei de la RGC:

“2. Els titulars i, si s'escau, els beneficiaris de la prestació de la renda garantida de ciutadania tenen les obligacions següents:

g) Reintegrar la prestació en el cas que s'hagi percebut indegudament”.

En el seu apartat 2, aquest article 57 del projecte de Decret preveu la circumstància de que persones titulars de la RGC siguin o hagin estat titulars d' un altra prestació econòmica de caràcter social -que no és doncs, la RGC- en la que han generat un deute amb l' Administració de

la Generalitat; en aquest cas, diu el projecte de Decret, *“no podrà modificar-se la titularitat de la prestació -s’ entén que de la RGC- fins que els esmentats deutes hagin estat cancel·lats, compensats, o acordat un aplaçament o fraccionament del deute amb l’Administració, excepte en els supòsits de víctimes de violència masclista”*.

L’ exclusió de les dones víctimes de violència masclista és, per sí mateixa, positiva; sembla que el projecte de Decret les exclouï de la impossibilitat de canvi de titularitat, és a dir, si en una unitat familiar beneficiària de la RGC la persona titular de la RGC no és la dona víctima, es podrà produir el canvi perquè passi a ser la dona víctima de violència masclista la titular de la RGC.

Des d’ aquesta perspectiva cal tenir present l’ article 5 de la Llei de la RGC, sobre titulars i beneficiaris de la RGC, quan en el seu apartat 5, regula

“5. Les dones que tenen legalment reconeguda la condició de víctima de violència masclista en l’àmbit de la llar adquireixen automàticament la titularitat de la prestació, sempre que hi tinguin dret”.

Sembla que aquest automatisme fa innecessària la previsió de l’ incís final de l’ apartat 2 de l’ article 57 del projecte de Decret, però, de totes formes, tampoc és sobrer.

També cal tenir present que el mateix article 5, ara a l’ apartat 6, la Llei de la RGC diu:

“6. La titularitat del dret a la renda garantida de ciutadania pot ésser objecte de modificacions com a conseqüència de les circumstàncies a què fan referència les lletres e i f de l’article 14.1.”

I les lletres e) i f) de l’ article 14.1. de la mateix llei contempla la possibilitat de canvi de titular en els següents supòsits:

“e) En els casos de mort o absència del titular per abandonament de la seva família s’ha de revisar l’expedient per a traspassar-ne la titularitat a un altre membre de la unitat familiar, si compleix els requisits establerts per aquesta llei, i, en qualsevol cas, s’han de prendre les mesures adequades a fi que la resta dels components no quedin desprotegits.

f) La resolució judicial que comporti la privació de llibertat de la persona titular. En aquest cas, s’ha de revisar l’expedient per a traspassar-ne la titularitat a un altre membre la unitat familiar, si compleix els requisits establerts per aquesta llei”.

Finalment, el projecte de Decret en el seu article 49 regula diverses possibilitats de canvi de titular, com ja s'ha analitzat a l'anterior apartat 7.49 del present Informe.

A la vista d'aquestes previsions legals a la Llei i al propi projecte de Decret, la impossibilitat de canvi de titular regulada a l'apartat 2 de l'article 57, es refereix exclusivament a aquells supòsits en que està prevista aquesta possibilitat, i només s'exclou a les dones víctimes de violència de gènere de la impossibilitat.

Però, més enllà de l'exclusió, sempre positiva, de les dones víctimes de violència masclista, el projecte de Decret introdueix la impossibilitat de canvi de titular de la RGC com a mecanisme per garanteixi la devolució del deute -deute que no es deriva de la percepció indeguda de la RGC- via "compensació" amb la RGC; aquesta previsió -possible compensació del deute amb la quantia que es té dret a percebre de la RGC- és contrària a l'article 3 apartat 3 de la Llei de la RGC que estableix que "*la renda garantida de ciutadania, atenent l'objecte i la finalitat de la prestació, no pot ésser objecte de cessió, embargament o retenció*".

En aquest sentit la previsió de l'apartat 2 de l'article 57 del projecte de Decret és contrària a l'article 3 apartat 3 de la Llei de la RGC.

AL·LEGACIÓ TRENTA-I-DOCENA.- A L'ARTICLE 58 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

Una vegada l'administració es considera que s'ha produït un cobrament indegut de la RGC, l'òrgan de gestió ha d'iniciar un procediment administratiu per que es faci efectiva, si és el cas, la devolució.

L'apartat 2 d'aquest article 58 del projecte de Decret -de redacció excessivament fosca- estableix que s'ha de dictar i notificar a la persona titular de la RGC una resolució administrativa que indiqui les causes de la percepció indeguda i els seus possibles efectes econòmics, de forma que la persona titular tindrà un termini de 15 dies (com no es diu si són o no hàbils, es considera que són hàbils, i, en conseqüència, millor dir expressament que són 15 dies hàbils, dels que s'exclouen els dissabtes, diumenges i festius), per fer les al·legacions que consideri pertinents.

Però, en aquest apartat 2 hi ha la següent previsió en el sentit que el contingut de la resolució administrativa iniciant el procediment, ha d'indicar "*el termini per a la resolució i notificació i les conseqüències de la falta de resolució expressa*".

Sembla que el projecte de Decret vol establir que serà la pròpia resolució administrativa d' inici del procediment la que establirà el termini per dictar la resolució administrativa on es digui, una vegada fetes, o no, les al·legacions per la persona titular de la RGC, si s'han produït o no les prestacions indegudes i determini el deu reintegrament, i que serà aquesta mateixa resolució administrativa inicial la que determinarà les conseqüències de la falta de resolució expressa, és a dir, el caràcter del silenci administratiu.

En aquesta previsió de l' apartat 2 de l' article 58 del projecte de Decret es plantegen dos qüestions de procediment administratiu que no poden dependre del que digui una resolució administrativa:

- a) Els terminis per dictar una resolució administrativa han de fixar-se per la norma legal que reguli el procediment, no per una resolució administrativa dictada en el propi procediment; en aquest sentit el projecte de Decret ha d' establir el termini en que l'òrgan administratiu competent ha de dictar la resolució, i ho fa a l'apartat 1 de l' article 59, de forma que aquesta previsió de l' apartat 2 de l' article 58 resulta totalment innecessària.
- b) Les conseqüències de la manca de resolució expressa no poden ser les que digui la resolució administrativa, perquè no poden ser altres que la caducitat del procediment, tal com posteriorment regula l' apartat 1 de l' article 59 del mateix projecte de Decret, de forma que aquesta previsió de l' apartat 2 de l' article 58 resulta totalment innecessària.

L' apartat 3 de l' article 58 regula la competència de l' òrgan de gestió per a la tramitació del procediment fins elevar una proposta al director general competent a qui s' atribueix la competència per dictar la resolució administrativa.

L' apartats 4 i 5 de l' article 58 regulen, pel supòsit en que la resolució administrativa declari les percepcions indegudes de la RGC, que la mateixa resolució administrativa estableixi l' obligació de reintegrament i la forma de fer-lo efectiu (terminis, reintegraments de caràcter mensual i quantia màxima que pot ser objecte de retenció de la prestació de la RGC, en un 30% mensual), de forma que es faculta a la compensació o descompte mensual acordades i fetes efectives d' ofici per l' administració.

Aquestes previsions resulten, per una part, incomplertes, i per l'altra part, contràries a la Llei de la RGC.

És necessari que el projecte de Decret contempli expressament que l' exigibilitat de la devolució de les prestacions indegudes estigui condicionada a la fermesa de la resolució administrativa que les declara. Si la persona titular de la RGC formalitza un recurs administratiu i/o judicial contra la resolució administrativa, no es pot procedir a una

compensació d'ofici amb la quantia de la prestació que tingui dret a cobrar.

Pel que fa a la quantia mensual que es pot retenir de la RGC que es té dret a cobrar mensualment, el paràmetre del 30% resulta inacceptable si es té en compte les quanties de la RGC i la seva funció de garantir els mínims d'una vida digna, la quantia del IRSC.

Només a títol d'exemple, l'article 607 de la Llei d'Enjudiciament Civil declara, a l'article 607, no embargables les quanties del salari o pensions inferiors al SMI, i embargable en un 30% la quantia que superi la quantia del SMI.

En conseqüència el projecte de Decret hauria d'establir una quantitat inferior al 30%, i exclusivament per retornar prestacions econòmiques cobrades indegudament de la RGC.

Finalment, l'apartat 6 de l'article 58 del projecte de Decret destina les quanties econòmiques "recuperades" a la cobertura de les prestacions de la RGC.

AL·LEGACIÓ TRENTENA-I-TRESENA.- A L'ARTICLE 59 DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

L'apartat 1 de l'article 59 del projecte de Decret estableix el termini - que diu que és màxim de 6 mesos- que té l'administració per dictar, des de la resolució d'inici del procediment, la resolució que determini o no l'existència de prestacions indegudes. En aquest sentit, com ja s'ha dit, s'hauria de modificar l'apartat 2 de l'article 58.

El mateix apartat 1 de l'article 59 del projecte de Decret regula les conseqüències del transcurs dels 6 mesos sense dictar-se resolució, la caducitat de procediment, és a dir, queda sense efecte el procediment per a la declaració de percepcions indegudes, i també regula que els 6 mesos es poden interrompre si és per causa imputable a la persona titular de la RGC; no queda clar quin és el sentit d'aquesta previsió, si és aplicable també al termini de 15 dies hàbils per fer les al·legacions, o si és aplicable a altres circumstàncies, i, si fos així, el propi Decret hauria d'establir-les.

L'apartat 2 de l'article 59 del projecte de Decret regula la prescripció de l'obligació de reintegrar les quantitats indegudament percebudes i ho fa amb la derivació a l'aplicació supletòria corresponent als drets i obligacions de la Hisenda de la Generalitat; és a dir que hi ha un termini de prescripció de 4 anys perquè l'administració pugui reclamar la devolució de les quantitats indegudament percebudes en concepte de RGC.

L'apartat 3 de l'article 59 regula l'inici del còmput de la prescripció

En la mesura que l'obligació de reintegrar les quantitats indegudament percebudes no neix fins que la resolució administrativa corresponent no sigui ferma, s'hauria de fer constar així en aquest article del projecte de Decret.

L'apartat 4 de l'article 59 del projecte de Decret regula

“4.El dret a percebre de cada mensualitat de la renda garantida de ciutadania caducarà a l'any del seu respectiu venciment”.

La redacció d'aquest precepte hauria de ser més clara i precisa; sembla que en realitat s'està referint al dret a compensar/retenir per part de l'administració; també s'hauria de precisar el sentit de la prescripció de l'apartat 2 i de la caducitat de l'apartat 4.

AL·LEGACIÓ TRENTA-I-CUATRENA.- A LA DISPOSICIÓ ADDICIONAL PRIMERA DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

La Disposició adicional primera del projecte de Decret preveu:

“Els expedients de prestacions de renda garantida de ciutadania que es trobin vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Decret seran revisats per part de l'òrgan competent en el moment d'avaluar la possible pròrroga de la prestació, als efectes de comprovar el compliment dels requisits regulats en aquest Decret”.

D'aquesta forma fa seva, i ho fa literalment, la Disposició Addicional 2ª del Decret 384/2011, de 30 d'agost, de desplegament de la Llei 10/1997, de 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció, que preveu:

“Els expedients de l'RMI que es trobin vigents en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Decret seran revisats per part de l'òrgan competent en el moment d'avaluar la possible pròrroga de la prestació, als efectes de comprovar el compliment dels requisits establerts en aquest Decret”.

D'aquesta previsió legal del projecte de Decret s'en poden fer diferents consideracions:

1^a.- Sobre el trasllat literal de la previsió del Decret 384/2011, de 30 d'agost, de desplegament de la Llei de la RMI, després de la reforma/retallada de la RMI, al Decret de desplegament de la RGC.

Aquesta circumstància pot tenir diferents lectures:

a).- Com que es deroga el Decret de la RMI, el Govern considera que sempre esta be tenir una previsió d'aquest tipus en el nou Decret, ara de la RGC.

Però, no sembla que el contingut de la Disposició Addicional primera del projecte de Decret tingui un contingut merament formal; si és així, no hi haurà cap inconvenient es suprimir-la, que es el que es sol·licita.

b).- Però si la previsió de la Disposició Addicional primera del projecte de Decret no és merament formal, si no que té abast aplicatiu efectiu, i s'ha d'entendre com una autorització/obligació de revisar les RGC ja concedides i que estan vigents en el moment d'entrada en vigor del nou Decret, en funció dels nous requisits, noves obligacions i noves causes d'extinció establertes al projecte de Decret, la pròpia Disposició Addicional primera del projecte de Decret vulnera el principi de jerarquia normativa i la garantia de reserva de llei, i, en conseqüència, s'ha de suprimir del projecte de Decret.

L'existència de la Disposició Addicional 2^a al Decret 384/2011, de 30 d'agost tenia la seva raó de ser en el fet que la Llei 7/2011, del 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, publicada el dia 29 de juliol al DOGC, i que va entrar en vigor el dia següent, 30 de juliol, va fer importants modificacions a la Llei de la RMI, fins al punt que el propi Decret 384/2011, de 30 d'agost de 2011 (Decret que va ser elaborat durant els 30 dies del mes d'agost) en el seu Preàmbul justifica la seva necessària aprovació i urgent entrada en vigor de la següent forma:

“La Llei 7/2011, de 27 de juliol, de mesures fiscals i financeres, ha incorporat unes modificacions substancials a la Llei de l'RMI, que afecten de manera decisiva la seva gestió i fan necessària l'adaptació del Reglament a aquesta Llei.

Les modificacions incloses a la Llei de mesures fiscals i financeres, juntament amb la situació de crisi actual .....fan necessària l'entrada en vigor d'aquest Decret l'endemà de la seva publicació....”

En aquestes circumstàncies específiques -modificacions substancials recents de la Llei de la RMI- el Decret 384/2011 tenia l'obligació d'establir les previsions de gestió de la RMI i, per això -sense compartir les modificacions que es varen fer per Llei-, podia tenir sentit la seva Disposició Addicional 2ª del Decret.

Però, ara, la Disposició Addicional primera de l'actual projecte de Decret de la RGC no té cap raó de ser per què la Llei de la RGC és de juliol de 2017 i s'està aplicant des de ja fa un any i mig d'acord amb les seves previsions i, en la mesura que el Decret de desplegament no pot modificar els elements que configuren el dret subjectiu a la RGC, no té raó de ser la Disposició addicional primera del projecte de Decret.

2^a.- El fet que es reguli una revisió dels drets a la RGC que hagin estat reconeguts en aplicació dels requisits de la Llei de la RGC.

Aquesta previsió del projecte de Decret sembla dir que potser s'han concedit prestacions de RGC d'acord amb la Llei que no haurien d'haver-se concedit d'acord amb els nous requisits del projecte de Decret, o que amb els requisits del Decret ja no es té dret a la RGC malgrat si es tenia dret a la RGC abans del Decret.

En la mesura que el que pretén aquesta Disposició Addicional es revisar els expedients vigents de la RGC d'acord amb els nous requisits establerts pel Decret que no estaven a la Llei, és una previsió contrària a la Llei, que vulnera el principi de jerarquia normativa i també infringeix la reserva de llei de que gaudeix la regulació de la Renda garantida de ciutadania, perquè els requisits per accedir-hi formen part del contingut del dret subjectiu que només pot ser regulat per llei del Parlament. Aquesta previsió, a més a més, pot comportar la vulneració del principi d'irretroactivitat de les normes jurídiques contràries a drets individuals, i, en conseqüència, no es pot regular a través del projecte de Decret.

El projecte de Decret preveu la possibilitat de reduir el nombre de perceptors de la RGC.

3ª.- El moment en que el projecte de Decret estableix que es podran fer aquestes revisions.

El fet que les revisions es facin en el moment d'avaluar la possible pròrroga del dret a percebre la RGC no li treu el caràcter de previsió legal contrària al principi de jerarquia normativa i que infringeix la reserva de llei de que gaudeix la regulació de la RGC.

4ª.- Finalment cal cridar l'atenció sobre el fet que el projecte de Decret reconeix el dret a la RGC a persones que no hi tenen dret en aplicació de la Llei.

Aquestes circumstàncies no tenen el mateix tractament que aquelles qüestions (més requisits) que poden tenir un impacte negatiu sobre les persones beneficiàries. En definitiva el projecte de Decret preveu només l'impacte negatiu de la seva aplicació, i no preveu -hi ho hauria de fer- l'impacte positiu.

Per això és necessari que el Decret prevegi expressament la revisió de les sol·licituds denegades i que haurien d'haver estat aprovades en aplicació de les previsions del Decret, i, en cas de ser aprovades, donar-lis efectes econòmics des d'el moment de la sol·licitud inicial, i també, obri un termini per a noves sol·licituds per als nous possibles beneficiaris, als que, en cas de tenir-hi dret, s'els hi reconegui des de 15 de setembre de 2017, sempre que en aquella data ja complissin la resta dels requisits.

AL·LEGACIÓ TRENTA-I-CINQUENA.- A LA DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

El projecte de Decret porta a la seva Disposició transitòria primera el contingut de la Disposició transitòria quarta de la Llei de la RGC, sobre generalització de la compatibilitat entre la RGC i el treball a temps parcial i faculta al Govern per tal d' adoptar les decisions per fer efectiva la generalització de la compatibilitat.

Aquesta Disposició transitòria primera del projecte de Decret diu:

“D’acord amb la previsió de la disposició transitòria quarta de la Llei 14/2017, de 20 de juliol, de forma progressiva, tots els contractes a temps parcial seran compatibles amb la renda garantida de ciutadania, quan així s’estableixi per acord del Govern de la Generalitat i a proposta de la Comissió de Govern”.

I la Disposició Transitòria quarta de la Llei de la RGC en el seu apartat 1. preveu:

“1. La compatibilitat de la renda garantida de ciutadania amb les rendes del treball a temps parcial es produeix de manera progressiva i gradual i fineix amb la generalització de la complementarietat amb totes les rendes derivades de contractes a temps parcial per a totes les persones que no disposin d’una quantitat d’ingressos, rendes o recursos econòmics considerada mínima per a atendre les necessitats bàsiques d’una vida digna,...”

No hi ha dubte que el projecte de Decret pot regular la facultat del Govern per ampliar la compatibilitat de la RGC amb el contracte de treball a temps parcial, pot ampliar l’ àmbit subjectiu de la compatibilitat.

Dit això, cal però, fer unes consideracions:

1. L’ atribució d’ aquesta facultat es limita exclusivament a ampliar l’ àmbit subjectiu de la compatibilitat, i en la mesura que no es regula una calendarització ni es fa esment a col·lectius concrets de persones, no s’ en deriva l’ increment del nivell de cobertura de la RGC.
2. La facultat atorgada al Govern no li permet regular l’ accés al dret a la RGC pels nous col·lectius, en la mesura que hi ha la reserva de llei a favor de la regulació de la RGC.
3. L’ atribució de la facultat al Govern no impedeix que el Parlament pugui tenir l’ iniciativa i ampliar per llei aquesta compatibilitat.
4. En el procés cap a la generalització de la compatibilitat entre la RGC i els contractes de treball a temps parcial, s’ hauria de preveure la imprescindible participació de la Comissió de Govern de la RGC.

AL·LEGACIÓ TRENTA-I-SISENA.- A LA DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA DEL PROJECTE DE DECRET DEL REGLAMENT DE LA RGC

La Disposició final primera, sobre entrada en vigor, del projecte de Decret, preveu:

“Aquest Decret, entrarà en vigor l’endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya”.

El projecte de Decret disposa de diferents possibilitats a l’hora d’establir la seva entrada en vigor, de fet pot triar entre:

1ª.- Que la seva entrada en vigor fos, a tots els efectes, el dia següent a la seva publicació al DOGC. Aquesta és l’opció que fa el projecte de Decret.

2ª.- Que la seva entrada en vigor fos el dia següent a la seva publicació al DOGC, però, a la vegada, podia preveure efectes retroactius en aquells supòsits que, tal com el projecte de Decret regula, es pot produir una ampliació de la cobertura de la RGC a altres persones.

Aquesta circumstància ja s’ha fet palesa a l’anterior apartat 7.65. on s’afirma que és necessari que el Decret prevegi expressament la revisió de les sol·licituds denegades i que haurien d’haver estat aprovades en aplicació de les previsions del Decret, i, en cas de ser aprovades, donar-les efectes econòmics des d’el moment de la sol·licitud inicial, i també, obri un termini per a noves sol·licituds per als nous possibles beneficiaris, als que, en cas de tenir-hi dret, s’els hi reconegui des de 15 de setembre de 2017, sempre que en aquella data ja complissin la resta dels requisits.

AL·LEGACIÓ TRENTA-I-SETENA.- A LA DISPOSICIÓ FINAL SEGONA DEL PROJECTE DE DECRET, SOBRE LES MODIFICACIONS AL DECRET 123/2007, DE 29 DE MAIG, DE DESPLEGAMENT DE LA LLEI 13/2006, DE PRESTACIONS SOCIALS DE CARÀCTER ECONÒMIC

L’article 4 apartat 5 de la Llei de la RGC, sobre caràcter complementari i subsidiari de la renda garantida de ciutadania, estableix que *“Els perceptors d’ajuts i prestacions estatals d’atur i per a l’ocupació i els perceptors de pensions contributives i no contributives de la seguretat social no tenen dret a la prestació econòmica de la renda garantida de ciutadania, sens perjudici del que regula la disposició addicional tercera sobre els supòsits de complementarietat.”*

En la mesura que ja estava vigent la Llei 13/2006, de 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, la Llei de la RGC deriva a l’àmbit d’aquesta Llei 13/2006 la regulació, com a dret subjectiu, de la

prestació econòmica complementària per a les persones que rebin ajuts i prestacions estatals d'atur i per a l'ocupació i per als perceptors de pensions contributives i no contributives de la seguretat social, per equiparar-los a les quanties econòmiques de la RGC. Les persones perceptores d'ajuts, pensions i prestacions estatals també tenen dret, si és el cas, a cobrar una prestació econòmica complementària que els equipari a les persones que perceben la RGC.

És per això que la Disposició addicional tercera, sobre prestacions complementàries, de la Llei de la RGC, regula:

“1. Es modifica l'article 21 de la Llei 13/2006, del 27 de juliol, de prestacions socials de caràcter econòmic, que resta redactat de la manera següent:

«Article 21. Prestacions econòmiques complementàries als ajuts, les pensions i les prestacions estatals

»1. Es crea una prestació de dret subjectiu per a complementar els ajuts, les pensions i les prestacions estatals.

»2. Els beneficiaris d'una pensió no contributiva per invalidesa o jubilació del sistema de la seguretat social tenen dret a una prestació complementària a càrrec de la Generalitat, sempre que compleixin la resta de requisits que marca la present llei. La quantia de la prestació complementària és la que es derivi de l'aplicació de les condicions, circumstàncies i quanties que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei de la renda garantida de ciutadania, i ha d'ésser la necessària per a arribar a la quantia de la renda garantida de ciutadania vigent en cada moment, inclosa la prestació complementària d'activació i inserció.

»3. Els beneficiaris d'ajuts, prestacions i pensions diferents d'aquells a què es refereix l'apartat 2, sempre que siguin inferiors als imports fixats en el llindar d'ingressos per a l'accés a la renda garantida de ciutadania i que compleixin la resta de requisits que marca la Llei de la renda garantida de ciutadania, reben un complement econòmic, de caràcter subsidiari a l'ajut, prestació o pensió que percebin, per a equiparar llur nivell de prestacions al dels perceptors de la renda garantida de ciutadania, inclosa la prestació complementària d'activació i inserció, en les condicions, circumstàncies i quanties que estableix la disposició transitòria tercera de Llei de la renda garantida de ciutadania.

»4. Són causes d'extinció de la prestació complementària, a més de les establertes amb caràcter general, les següents:

»a) Deixar de rebre la prestació objecte del complement.

»b) Ésser usuari d'una prestació econòmica o de serveis d'acolliment residencial, sanitari o de naturalesa anàloga, sempre que aquesta prestació sigui finançada amb fons públics, o estar internat en un centre penitenciari en règim ordinari o tancat.»

2. Les prestacions econòmiques complementàries regulades per aquesta disposició tenen efectes des del 15 de setembre de 2017.

3. Les sol·licituds de les prestacions econòmiques complementàries regulades per aquesta disposició, i, si s'escau, els pagaments corresponents, es fan d'acord amb el que estableix el Decret 123/2007, del 29 de maig”.

Ara, amb el projecte de Decret de desplegament de la Llei de la RGC, i en la seva Disposició Final segona, es fan les modificacions que es consideren necessàries al Decret 123/2007, de 29 de maig, de desplegament de la Llei 13/2006, de prestacions socials de caràcter econòmic, per tal d'adaptar el Decret a les modificacions que la Llei de la RGC va fer a la Llei 13/2006, i per tal de facilitar-ne i fer-ne efectiva l'aplicació.

La Disposició Final segona del projecte de Decret que s'està analitzant modifica el Decret 123/2007 de 29 de maig, de desplegament de la Llei 13/2006, de prestacions socials de caràcter econòmic, de la següent forma:

Es modifica l'apartat 3 de l'article 2 del Decret 123/2007, per incloure com a prestacions econòmiques de dret subjectiu la prestació complementària als ajuts, les pensions i prestacions estatals, d'acord amb la modificació feta a l'article 21 de la Llei 13/2006, per la Disposició addicional tercera de la Llei de la RGC.

També es modifica la prestació per al manteniment de les despeses de la llar del cònjuges o familiars supervivents, que no serà objecte del present Informe.

Finalment, el projecte de Decret modifica els articles 24, 25, 26 del Decret 123/2007, i hi afegeix un nou article 26 bis.

Anem a parts.

Pel que fa a la modificació de l'article 24 del Decret 123/2007, sobre objecte i requisits de la prestació complementària als ajuts, les pensions i les prestacions estatals.

D'acord amb la mateixa estructura que la Llei de la RGC va donar a l'article 21 de la Llei 13/2006, ara el projecte de Decret diferencia entre quan la prestació econòmica complementa pensions no contributives de la Seguretat Social i quan complementa la resta d'ajuts, pensions i prestacions estatals.

Així, l' apartat 2 d' aquest nou article 24 estableix els requisits per ser beneficiari de la de la prestació complementària en cas de complementar una pensió no contributiva per jubilació o invalidesa de la Seguretat Social.

I, l' apartat 3 d' aquest nou article 24 estableix els requisits per ser beneficiari de la de la prestació complementària en cas de complementar ajuts, pensions i prestacions estatals; hi tindran dret *“sempre que els imports percebuts siguin inferiors als imports fixats en el llindar d'ingressos per a l'accés a la prestació de renda garantida de ciutadania i que compleixin els requisits que marca la Llei de renda garantida de ciutadania”*.

Finalment, l' apartat 4 d' aquest nou article 24 estableix que en el moment de presentar-se la sol·licitud, l'òrgan gestor haurà de determinar si la persona sol·licitant és activable o no laboralment, i també regula com fer aquesta determinació de perfil.

Els requisits que vol regular el nou apartat 2 de l' article 24 del Decret 123/2007 (per poder accedir al dret a la prestació econòmica complementària a les pensions no contributives de la Seguretat Social), són:

a).- *“No realitzar cap activitat laboral”*.

El nou article 24.2. lletra a) regula la forma per acreditar aquesta circumstància. Encara que no existeix com a tal requisit a la Llei de la RGC és una circumstància inherent a les pensions no contributives, sens perjudici d'allò que regula l' article 366 de la LGSS, que permet mantenir el dret a la pensió no contributiva i compatibilitzar-la amb activitats compatibles amb l' estat d' invalidesa. Si es manté el dret a cobrar la pensió no contributiva , s'ha de mantenir el dret a cobrar la prestació econòmica complementària fins a la quantia de la RGC.

Si el requisit de no realitzar cap activitat laboral s' entén en la forma que s' acaba d' exposar, no es genera cap vulneració legal, contràriament, si aquest requisit s' interpreta en contra de la compatibilitat legalment establerta per a les pensions no contributives de la Seguretat Social, és contrària al principi de jerarquia normativa i a la garantia de reserva de llei, i, en conseqüència, no es pot regular a través del projecte de Decret.

b).- *“Tenir uns ingressos o rendes anuals, exclosa la pensió no contributiva i la prestació de la renda Garantida de Ciutadania (RGC) iguals o inferiors a l'import del percentatge legalment establert, en còmput anual, de la pensió no contributiva”*.

El nou article 24.2. lletra b) regula aquest requisit. Es tracta d' un requisit nou, no regulat a l' article 21 de la Llei 13/2006, i, en aquest sentit, la previsió del projecte de Decret vulnera el principi de jerarquia normativa

i la garantia de reserva de llei de tot dret subjectiu, i, en conseqüència, no es pot regular a través del projecte de Decret.

L' article 21 apartat 2 de la Llei 13/2006 estableix:

“La quantia de la prestació complementària és la que es derivi de l'aplicació de les condicions, circumstàncies i quanties que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei de la renda garantida de ciutadania, i ha d'ésser la necessària per a arribar a la quantia de la renda garantida de ciutadania vigent en cada moment, inclosa la prestació complementària d'activació i inserció”.

No es pot, a través del projecte de Decret, establir un nou requisit sobre la quantia /llindar econòmic d' ingressos per accedir a la prestació econòmica complementària, i fer-ho en una quantia inferior a la que es determina per Llei.

De fet, aquesta previsió sobre un nou requisit de llindar econòmic per accedir al dret té relació amb la modificació que el projecte de Decret fa a l' article 25 apartat 1 del Decret 123/2007, per tal de reduir l' import econòmic de la prestació econòmica complementària, de la que es parlarà posteriorment.

c).- *“No podran ser beneficiàries d'aquesta prestació les persones usuàries d'una prestació de serveis d'acolliment residencial, de salut o sociosanitari, amb caràcter permanent, finançats amb fons públics, dins dels programes i polítiques públiques del departament de Treball, Afers Socials i Famílies, gestionats per l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (ICASS) o, de l'organisme que n'assumeixi les competències; per causa objectiva d'inexistència de la situació de necessitat a protegir amb aquesta prestació”.*

El nou article 24.2. lletra c) regula aquest requisit. Aquest requisit és el mateix que ja regula la lletra e) de l' apartat 1 de l' article 7 de la Llei de la RGC.

Pel que fa a la modificació de l' article 25 del Decret 123/2007, sobre quantia de la prestació complementària als ajuts, les pensions i les prestacions estatals.

A l' apartat 1 d' aquest article 25, sobre la quantia del complement econòmic a les pensions no contributives de la Seguretat Social, regula:

en un primer incís, que *“la quantia de la prestació complementària regulada per l'article 24.2 és la que es derivi de l'aplicació de les condicions, circumstàncies i quanties que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei de la renda garantida de ciutadania, i ha d'ésser la necessària per a arribar a la quantia de la renda garantida de ciutadania*

vigent en cada moment, inclosa la prestació complementària d'activació i inserció”, d'acord amb l' article 21.2. de la Llei 13/2006,

però a l' incís segon s' estableix que “d'acord amb allò establert a l'article 10 de la Llei 13/2006, de 27 de juliol, en matèria d'incompatibilitats, la quantia màxima de la prestació regulada per aquest article es fixa en un import equivalent al percentatge legalment establert de la pensió no contributiva a l'article 364.2 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social aprovat per reial decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre”.

La previsió continguda al segon incís de l' apartat 2 de l' article 25 vulnera l' article 21 apartat 2. de la Llei 13/2006, en la redacció donada per la Llei de la RGC, i, en per això, és contrària al principi de jerarquia normativa i a la garantia de reserva de llei, i, en conseqüència, no es pot regular a través del projecte de Decret.

L' article 21 apartat 2 de la Llei 13/2006 estableix:

“La quantia de la prestació complementària és la que es derivi de l'aplicació de les condicions, circumstàncies i quanties que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei de la renda garantida de ciutadania, i ha d'ésser la necessària per a arribar a la quantia de la renda garantida de ciutadania vigent en cada moment, inclosa la prestació complementària d'activació i inserció”.

No es pot, a través del projecte de Decret, establir una nova i inferior quantia de la prestació econòmica complementària a les pensions no contributives de la Seguretat Social.

L' article 364 apartat 2. del text refós de la Llei General de la Seguretat Social aprovat per Reial Decret legislatiu 8/2015, de 30 d'octubre, no és la norma que regula la RGC a Catalunya, ni és la norma que fixa la quantia de la prestació econòmica de les prestacions econòmiques complementàries de dret subjectiu de Catalunya.

La prestació econòmica complementària regulada a la Llei de la RGC i a la Llei 13/2006, de prestacions econòmiques de la Generalitat, és d'una quantia econòmica determinada i quantificada a la Disposició transitòria tercera de la Llei de la RGC, segons diu l' apartat 2 de l' article 21 de la Llei 13/2006.

Si en algun moment de la transitorietat en l' aplicació de l' increment de les quanties econòmiques fins que arribin a la quantia establerta per a partir de 1 d' abril de 2020, el complement que ha de fer efectiu la Generalitat és superior al 35% de la quantia anual de la pensió no contributiva, es pot produir una reducció de la pensió no contributiva que comportaria, no una pèrdua de la RGC, sinó un increment en la seva quantia econòmica per que l' article 21. 2 de la Llei 13/2006 així ho estableix.

En aquest sentit, la previsió de l' article 10, sobre incompatibilitats. de la Llei 13/2006, que ha de conviure amb la previsió de l' article 21.2. de la mateixa Llei, no justifica ni la pèrdua -no és aquesta la previsió que el projecte de Decret dona a l' article 25, 1 del Decret 12372007- ni tampoc justifica la reducció de la quantia de la prestació econòmica complementària.

S' ha de fer una interpretació contextual i finalista de l' article 21. apartat 2 de la Llei 13/2006, tenint en compte que el seu contingut li ha estat donat per la Llei de la RGC, i sense oblidar que aquesta qüestió ja va ser objecte de l' Acord signat el 15 de maig de 2017 entre el Govern de la Generalitat i la Comissió promotora de la ILP per la RGC.

Contràriament, l' apartat 2 d' aquest article 25, sobre la quantia del complement econòmic a la resta d' ajuts, pensions i prestacions estatals, és totalment respectuós amb la previsió legal de la Llei 13/2006, i estableix la quantia de la següent forma: *“La quantia de la prestació complementària regulada per l' article 24.3 és la que es derivi de l' aplicació de les condicions, circumstàncies i quanties que estableix la disposició transitòria tercera de la Llei de la renda garantida de ciutadania, i ha d' ésser la necessària per a arribar a la quantia de la renda garantida de ciutadania vigent en cada moment, inclosa la prestació complementària d' activació i inserció”*.

Pel que fa a la modificació de l' article 26 del Decret 123/2006, sobre causes de suspensió i d' extinció de la prestació complementària als ajuts, les pensions i les prestacions estatals.

L' apartat 1 d' aquest nou article 26 regula les següents causes d' extinció del dret a percebre la prestació econòmica complementària per les persones beneficiàries de pensions no contributives de la Seguretat Social:

a).- *“L' extinció o suspensió de la pensió per invalidesa o jubilació en la modalitat no contributiva del Sistema de Seguretat Social”*, causa d' extinció que es respectuosa amb la previsió de l' article 21 apartat 4. de la Llei 13/2006; però en el ben entès que en cas de produir-se aquesta circumstància, la persona podria ser, si compleix els requisits, beneficiària de la RGC.

b).- *“Desenvolupar activitat laboral”*; encara que no existeix com a tal requisit a la Llei de la RGC és una circumstància inherent a les pensions no contributives, sens perjudici d' allò que regula l' article 366 de la LGSS, que permet mantenir el dret a la pensió no contributiva i compatibilitzar-la amb activitats compatibles amb l' estat d' invalidesa.

Si es manté el dret a cobrar la pensió no contributiva, es manté el dret a cobrar la prestació econòmica complementària fins a la quantia de la RGC.

Si la causa “desenvolupar activitat laboral” s’entén en la forma que s’acaba d’exposar, no es genera cap vulneració legal, contràriament, si aquesta causa s’interpreta en contra de la compatibilitat legalment establerta per a les pensions no contributives de la Seguretat Social, és contrària al principi de jerarquia normativa i a la garantia de reserva de llei, i, en conseqüència, no es pot regular a través del projecte de Decret.

c).- *“Superar el llindar d’ingressos establert a l’article 24.2.c).”*

Sembla que per error es diu lletra c); però s’esta referint a la lletra b) de l’apartat 2 de l’article 24 del Decret 123/2006.

b).- *“Tenir uns ingressos o rendes anuals, exclosa la pensió no contributiva i la prestació de la renda Garantida de Ciutadania (RGC) iguals o inferiors a l’import del percentatge legalment establert, en còmput anual, de la pensió no contributiva”*.

Anteriorment ja s’ha analitzat el nou requisit que el Projecte de Decret vol introduir a l’article 24.2 de l Decret 123/2007.

No es pot, a través del projecte de Decret, establir un nou requisit sobre la quantia /llindar econòmic d’ingressos per accedir a la prestació econòmica complementària, i fer-ho en una quantia inferior a la que es determina per Llei.

I, ara, a l’article 26 apartat 1. es vol establir una nova causa d’extinció del dret derivada de l’incompliment del nou requisit, que, com ja s’ha dit, és contrari al principi de jerarquia normativa i a la garantia de reserva de llei, i, en conseqüència, aquesta nova causa d’extinció també hi és contrària, i, en conseqüència, no es pot regular a través del projecte de Decret. Aquesta qüestió ja va ser objecte de discussió i finalment de l’Acord signat el 15 de maig de 2017 entre el Govern de la Generalitat i la Comissió promotora de la ILP per la RGC; ara el Govern pretén deixar sense efecte l’Acord polític i la regulació legal.

d).- *“Ser usuari o usuària d’una prestació de serveis d’acolliment residencial, de salut o sociosanitari, amb caràcter permanent, finançats amb fons públics, dins dels programes i polítiques públiques del departament de Treball, Afers Socials i Famílies, gestionats per l’Institut Català d’Assistència i Serveis Socials (ICASS) o, de l’organisme que n’assumeixi les competències; per causa objectiva d’inexistència de la situació de necessitat a protegir amb aquesta prestació”*.

Aquesta circumstància és el mateix que ja regula la lletra e) de l’apartat 1 de l’article 7 de la Llei de la RGC.

L' apartat 2 d' aquest nou article 26 regula les següents causes d' extinció del dret a percebre la prestació econòmica complementària per les persones beneficiàries d' ajuts, pensions i prestacions estatals

a).- Deixar de rebre la prestació objecte del complement.

És la transcripció de l' apartat 4 lletra a) de l' article 21 de la Llei 13/2006.

b).- Ésser usuari d'una prestació econòmica o de serveis d'acolliment residencial, sanitari o de naturalesa anàloga, sempre que aquesta prestació sigui finançada amb fons públics, o estar internat en un centre penitenciari en règim ordinari o tancat.

És la transcripció de l' apartat 4 lletra a) de l' article 21 de la Llei 13/2006.

S'exceptuen els següents casos:

Aquesta previsió correctes és positiva en la mesura que són excepcions; malgrat la persona sigui "*usuari d'una prestació econòmica o de serveis d'acolliment residencial, sanitari o de naturalesa anàloga .....*" , aquesta circumstància no serà causa d' extinció de la prestació econòmica complementària si es tracta de:

a).- Les víctimes de violència masclista acollides en centres de caràcter residencial, encara que la seva manutenció bàsica sigui coberta per aquets centres,

b).- Les persones que segueixin un tipus de pla de treball vinculat a un procés d'emancipació i apoderament, d'acord amb el corresponent informe dels professionals de suport social del Servei Residencial.

Pel que fa al nou article 26 bis, sobre règim jurídic de la prestació complementària als ajuts, les pensions i les prestacions estatals.

L' apartat 1 de l' article 26 bis, seguint l' estructura que té l' article 21 de la Llei 13/2006, en la redacció donada per la Disposició Addicional tercera de la Llei de la RGC, l' article 26 bis separa, per una part, les persones beneficiàries de les pensions no contributives de la Seguretat social i les beneficiàries d' altres ajuts, pensions i prestacions estatals, que no siguin activables laboralment, a les que serà d' aplicació el Decret 123/2007 per a tots els tràmits: presentació de sol·licituds, règim de concessió, tramitació, resolució, gestió del pagament, suspensió i extinció del dret.

L' apartat 2 de l' article 26 bis, per l' altra part, les persones beneficiàries de la prestació complementària que siguin activables laboralment, a les

que serà d'aplicació la Llei de la RGC i el seu Decret de desplegament per a tots els tràmits: presentació de sol·licituds, règim de concessió, tramitació, resolució, gestió del pagament, suspensió i extinció del dret, excepte el que estableix el següent apartat 3.

Finalment, l'apartat 3 de l'article 26 bis, preveu que a tots dos col·lectius (activables i no activables laboralment) els hi seran d'aplicació els terminis del Decret 123/2007, pel que fa al termini per dictar i notificar resolució administrativa, i el caràcter negatiu del silenci administratiu.

Una part de les previsions de l'article 26 bis és contrària la principi de legalitat i de jerarquia normativa.

El projecte de Decret pretén - i no li correspon al Decret fer-ho-determinar el règim jurídic aplicable a cadascun dels dos col·lectius que poden ser beneficiàries de la prestació econòmica complementària d'ajust, pensions i prestacions de l'Estat, els "activables laborals" i els "no activables laboralment".

Però no només no ho pot fer, si no que ho fa de forma arbitrària, als apartats 1 i 2 determina el diferent règim jurídic aplicable a cadascun dels dos col·lectius -Decret de la Llei 13/2006 per a les persones no activables laboralment, i Decret de la RGC/Llei 14/2017 per a les persones activables laboralment-, i a l'apartat 3 preveu que als dos col·lectius -"activables laborals" i "no activables laboralment- els hi serà d'aplicació el Decret 123/2007 pel que fa al caràcter negatiu del silenci administratiu.

Per això, han de ser suprimides del projecte de Decret el darrer incís de l'apartat 2 de l'article 26 bis, i l'apartat 3.

PER TOT AIXÒ, SOL·LICITA:

Que es tingui per presentat aquest escrit, per fetes les al·legacions que conté, i, estimant les al·legacions fetes, es modifiqui el projecte de Decret del Reglament de la Renda Garantida de Ciutadania en els sentits indicats en cadascuna de les al·legacions.

Barcelona a 11 de febrer de 2019

Signat

DIOSDADO TOLEDANO GONZÁLEZ